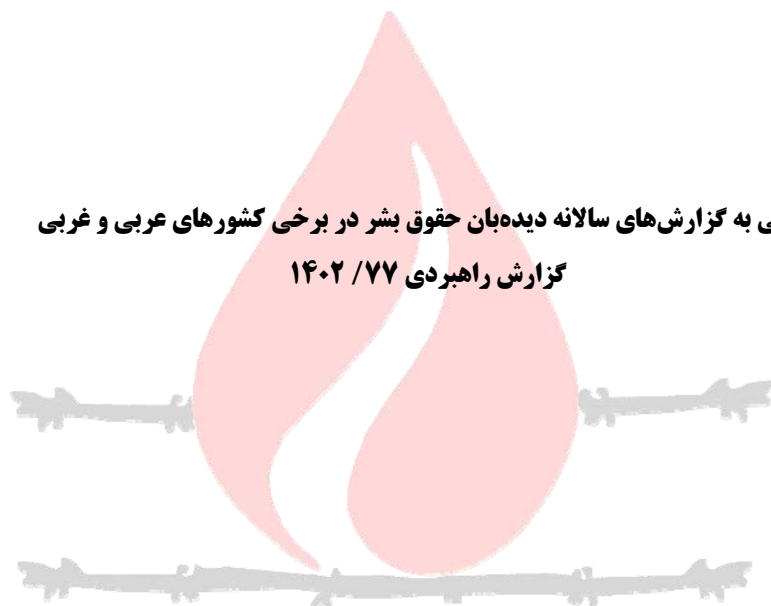

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

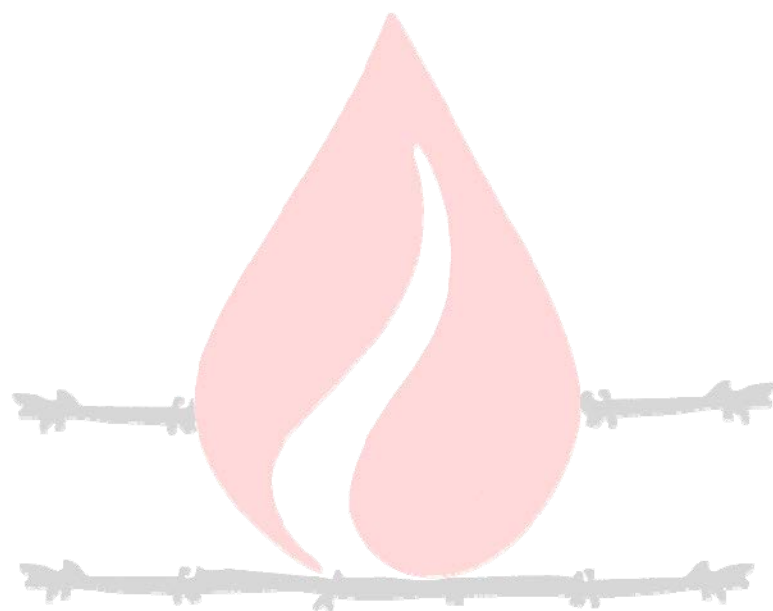
نگاهی به گزارش‌های سالانه دیده‌بان حقوق بشر در برخی کشورهای عربی و غربی
گزارش راهبردی ۱۴۰۲/۷۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

اسفندماه ۱۴۰۲

۱۴۰۲۰۱۲۰۷۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این شماره اختصاصاً به گزارش‌های سالانه دیده‌بان حقوق بشر در مورد کشورهای ایالات متحده آمریکا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، کانادا، عربستان سعودی، امارات متحده عربی و بحرین در سال ۲۰۲۳، پرداخته شده است.

خلاصه اجرایی

کشورهای غربی

۱. ایالات متحده آمریکا

دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر آمریکا به موضوعاتی همچون عدالت نژادی، عدالت اقتصادی، عدالت کیفری، عدالت جوانان، کودکان کار، سیاست مواد مخدر، حقوق مهاجران و جوامع مرزی، دموکراسی، سیاست تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن، حقوق زنان و دختران، حقوق افراد دارای معلولیت، حقوق سالمندان، جهت‌گیری و هویت جنسی، تکنولوژی و حقوق بشر و سیاست خارجی دولت این کشور اشاره کرده است. به گفته دیده‌بان نژادپرستی، احساسات ضد مهاجرتی و تهدید دموکراسی همچنان در سال ۲۰۲۳، جزء مشکلات و موضوعات حقوق بشری در ایالات متحده بوده است. افزایش نرخ ملی فقر و نابرابری اقتصادی، افزایش میزان حبس و بازداشت و حضور سیاه‌پوستان در زندان‌ها و ارائه کمک نظامی به کشورهای ناقض حقوق بشر نیز برخی از موارد ذکر شده در این گزارش می‌باشد.

۲. بریتانیا

دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر بریتانیا به موضوعاتی همچون حاکمیت قانون و حقوق بشر، پناهندگی و مهاجرت، حقوق تأمین اجتماعی؛ غذا و مسکن مناسب، حقوق زنان و دختران، تبعیض قومی و نژادی، جهت‌گیری و هویت جنسی، سیاست‌های محیطی و اقلیمی و سیاست خارجی

اشاره کرده است. طبق گزارش، دولت بریتانیا حمایت‌های داخلی حقوق بشر را از بین برده و برخی تعهدات مهم بین‌المللی خود را زیر پا گذاشت. تصویب قانونی برای جرم‌انگاری معترضان و محدود کردن اعتصابات کارگران، منع افراد از درخواست پناهندگی یا دسترسی به حمایت، ناکامی در مقابله با نژادپرستی و اصلاح جنایات استعماری جاری علیه مردم چاگوسی از دیگر موارد ذکر شده در این گزارش می‌باشد.

۳. فرانسه

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر فرانسه به موضوعاتی همچون حاکمیت قانون، آزادی رسانه، وضعیت زندان، تبعیض و نابرداری، سوءاستفاده از اجرای قانون، فقر و نابرابری، مهاجران و پناهجویان، حقوق کودکان، بازگرداندن اتباع فرانسوی از سوریه، حقوق زنان و دختران، حقوق معلولان، عدالت بین‌المللی، سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوایی و درنهایت سیاست خارجی فرانسه و اثر آن بر حقوق بشر اشاره کرده است. به اعتقاد دیده‌بان، استفاده بیش‌ازحد از زور توسط مجریان قانون علیه معترضان و بازداشت‌شدگان در سال ۲۰۲۳ ادامه داشته، سالی که مشخصه آن تظاهرات و اعتصابات بوده است. اقدامات دولت برای کاهش اثرات تورم برای حمایت از حقوق بسیاری از افراد، به‌ویژه در جوامع آسیب‌پذیر اقتصادی، برای داشتن استانداردهای مناسب زندگی کافی نبوده است. مهاجران و پناهجویان از جمله کودکان همچنان با شرایط غیرانسانی زندگی، بازداشت و آزار پلیس مواجه بودند. بررسی تبعیض آمیز هویت افراد همچنان گسترده بوده است.

۴. آلمان

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر آلمان به موضوعاتی همچون تبعیض و نابرداری، عدالت بین‌المللی، پناهندگان، پناهجویان و مهاجران، جهت‌گیری و هویت جنسی، حقوق بشر و تجارت، حاکمیت قانون، حقوق زنان و دختران، فقر و نابرابری، تغییرات آب‌وهوا و تأثیرات

سیاست بر آن و سیاست خارجی این کشور اشاره کرده است. سابقه حقوق آلمان در سال ۲۰۲۳ با افزایش گسترده تظاهرات بانگیزه راست افراطی و همچنین افزایش حملات ناشی از نفرت علیه مهاجران، یهودیان، مسلمانان، روماها و دگرباشان جنسی پررنگ می‌شود. تأخیر در اجرای برنامه پناهجویان افغان و عدم پایبندی به تعهدات بین‌المللی در راستای روند غرامت و رسیدگی به جنایات استعماری در نامیبیا نیز از نکات ذکر شده گزارش می‌باشد.

۵. کانادا

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر کانادا به موضوعاتی همچون حقوق مردمان بومی، خشونت علیه زنان و دختران بومی، بازداشت مهاجرتی، مسئولیت‌پذیری شرکتی، مبارزه با تروریسم، سیاست تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن و در نهایت سیاست خارجی کانادا و اثر آن بر حقوق بشر بین‌المللی اشاره کرده است. سوءاستفاده‌های گسترده علیه مردم بومی و بازداشت‌شدگان مهاجر، از جمله افراد دارای معلولیت، ناکامی کانادا در کاهش اثرات تغییر اقلیم و ارائه حمایت کافی از سوی دولت، ناکامی در رسیدگی به نگرانی‌های جدی حقوق بشر در خارج از مرزهای کانادا، از جمله مصونیت از مجازات برای سوءاستفاده شرکت‌های استخراجی کانادایی در خارج از کشور و همچنین شکست دولت در ارائه کمک‌های کنسولی یا بازگرداندن گروهی از مردان، زنان و کودکان کانادایی که به‌طور غیرقانونی در شرایط تهدیدکننده زندگی در شمال شرق سوریه بازداشت‌شده‌اند، از موارد اشاره شده در این گزارش می‌باشد.

کشورهای عربی

۶. عربستان سعودی

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر عربستان به موضوعاتی همچون آزادی بیان و مذهب؛ آزادی اجتماعات؛ پناهجویان، مهاجران و کارگران مهاجر؛ حملات هوایی و درگیری

یمن؛ نظام عدالت کیفری؛ مجازات اعدام؛ حقوق زنان؛ صندوق سرمایه‌گذاری عمومی و سوءاستفاده‌ها؛ تکنولوژی و حقوق؛ سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوایی و سیاست‌های بازیگران بین‌المللی نسبت به رفتارها و سیاست‌های حقوق بشری عربستان اشاره کرده است. کشتار مهاجران و پناه‌جویان اتیوپیایی در مرز، دستگیری مخالفان صلح‌طلب، روشنفکران و فعالان حقوق بشر، اعمال توهین‌آمیز در مراکز بازداشت و مصادره دارایی‌ها بدون هیچ‌گونه روند قانونی روشن، همچنان فراگیر است و هیچ پاسخگویی برای نقش عربستان سعودی در جنایات جنگی آشکار در یمن وجود ندارد.

۷. امارات متحده عربی

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر امارات به موضوعاتی همچون میزان آزادی بیان، اجتماعات مسالمت‌آمیز و انجمن، کارگران مهاجر، سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوا، حقوق زنان، جهت‌گیری و هویت جنسی و سیاست بازیگران بین‌المللی در قبال وضعیت حقوق بشر در امارات اشاره کرده است. امارات متحده عربی در حالی که سیاست مدارای صفر خود را در قبال مخالفان اجرا می‌کند، روی استراتژی‌ای سرمایه‌گذاری کرده تا کشور را مترقی، بردبار و با احترام به حقوق معرفی کند. بسیاری از فعالان و مخالفان، به‌ویژه آن‌هایی که در رابطه با پرونده «یو.ای.ای ۹۴» در زندان هستند، به دلیل استفاده از حقوق خود برای آزادی بیان و تشکل، همچنان در بازداشت هستند. کارگران مهاجر مستقر در امارات نیز با سوءاستفاده‌های گسترده از جمله تشدید خطرات آب‌وهوایی روبرو هستند.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

۸. بحرین

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی وضعیت حقوق بشر بحرین به موضوعاتی همچون بسته شدن فضای سیاسی، میزان آزادی اجتماع و انجمن، مجازات اعدام، آزادی مذهب، حقوق زنان، جهت‌گیری و هویت جنسی، کارگران مهاجر، سانسور و نظارت آنلاین و سیاست‌های بازیگران اصلی بین‌المللی نسبت به وضعیت حقوق بشر در بحرین اشاره کرده است. تعداد بالای زندانیان در زندان

جاو، بزرگترین بازداشتگاه کشور در اعتراض به شرایط ناگوار و انکار مقامات بحرینی در خصوص مراقبت‌های بهداشتی کافی و اعتصاب غذای زندانیان در پی محاکمه‌های آشکارا ناعادلانه و به ناحق نیز از موارد ذکر شده در این گزارش می‌باشد.

در ادامه به شرح کامل این گزارش‌ها پرداخته می‌شود.

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر آمریکا در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر ایالات متحده آمریکا به موضوعاتی همچون عدالت نژادی، عدالت اقتصادی، عدالت کیفری، عدالت جوانان، کودکان کار، سیاست مواد مخدر، حقوق مهاجران و جوامع مرزی، دموکراسی، سیاست تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن، حقوق زنان و دختران، حقوق افراد دارای معلولیت، حقوق سالمندان، جهت‌گیری و هویت جنسی، تکنولوژی و حقوق بشر، گوانتانامو و سیاست خارجی دولت این کشور اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

Organization for Defending Victims of Violence

مقدمه

به گفته دیده‌بان نژادپرستی، احساسات ضد مهاجرتی و تهدید دموکراسی همچنان در سال ۲۰۲۳، جزء مشکلات و موضوعات حقوق بشری در ایالات متحده بوده است. نرخ فقر ملی به دنبال توقف اعتبار مالیاتی کودکان در دوره بیماری همه‌گیر به طرز چشمگیری افزایش یافت. نابرابری اقتصادی افزایش داشته و شکاف ثروت میان اقشار نژادی همچنان بالا بوده است. نرخ حبس و بازداشت و حضور سیاه‌پوستان در زندان‌ها نیز افزایش داشته است. در سیاست خارجی، گرچه ایالات متحده

ناقضان حقوق بشر را از طریق تحریم‌های هدفمند پاسخگو می‌داند و از مکانیسم‌های عدالت بین‌المللی مانند تحقیقات دادگاه بین‌المللی کیفری در مورد مناقشه در اوکراین حمایت نموده؛ با این حال همچنین با ارائه کمک نظامی به کشورهای ناقض حقوق بشر، تعهد اعلام‌شده خود به حقوق بشر را تضعیف کرده است.

در سال ۲۰۲۳ وضع فزاینده‌ای از قوانین و محدود کردن دسترسی به مراقبت‌های باروری، از جمله سقط جنین و حقوق دگرباشان جنسی وجود داشته است. ایالات متحده در بین بزرگترین تولیدکنندگان گازهای گلخانه‌ای در جهان است. با این حال دولت فدرال اقدامات لازم برای محدود کردن گرمایش زمین را انجام نداده است.

مقامات ایالتی و فدرال همچنان به دنبال سیاست‌هایی باهدف بازدارندگی مردم از پناهندگی در ایالات متحده هستند که نقض آشکار حقوق بین‌المللی حقوق بشر است و آن‌ها را به سمت مسیرهای خطرناک‌تر سوق می‌دهد. از سوی دیگر آزار و اذیت و تهدید علیه مقامات انتخاباتی، مستند شده و نیاز به محافظت بهتر از مدیران انتخابات در برابر ارباب و رسیدگی به انتشار اطلاعات نادرست را آشکار کرده است.

در کنار این‌ها، دولت جو بایدن، استفاده دولت از جاسوس‌افزارهای تجاری توهین‌آمیز را ممنوع کرده است. همچنین برخی از سیاست‌ها را باهدف بهبود برابری نژادی در تلاش برای مقابله با تغییرات آب‌وهوایی در داخل و خارج از کشور اجرا کرده است.

دادگاه عالی ایالات متحده نیز تصمیماتی را باهدف حمایت از حق رأی، مصوب کرده است.

عدالت نژادی

شکاف ثروت بین اقشار نژادی همچنان آشکار است، به طوری که خانواده‌های سیاه‌پوست ۲۴ سنت و خانواده‌های اسپانیایی نیویورک ۲۳ سنت به ازای هر یک دلار آمریکا از ثروت خانواده سفیدپوست را دارا هستند و این روند در ۵۰ سال گذشته تغییر بسیار کمی داشته است. مطالعات متعدد نشان داده‌اند

مداخله اقتصادی تمام‌عیار دولت، از جمله غرامت برای رفع این شکاف و همچنین تعدیل نابرابری‌های نژادی در دسترسی به سلامت کافی، تغذیه، آموزش، اشتغال و مسکن و موارد دیگر مورد نیاز است. طبق گزارش، در ماه مه، نماینده ایالات متحده، قطعنامه‌ای را پیشنهاد کرد که در آن از دولت فدرال می‌خواست تا غرامت‌هایی را برای بردگی و میراث آن فراهم کند.

در ماه ژوئیه، دادخواستی که به دنبال غرامت برای سه بازمانده از قتل عام نژادی تولسا در سال ۱۹۲۱ مطرح شده بود، توسط یک قاضی در اوکلاهاما رد شد. بازماندگان درخواست تجدیدنظر کردند و در ماه اوت، دادگاه عالی با رسیدگی به این پرونده موافقت کرد.

عدالت اقتصادی

پس از دو سال کاهش تاریخی فقر به دلیل حمایت اجتماعی گسترده در واکنش به کووید-۱۹، اقدام مکمل که تأثیر کمک‌های دولتی و تفاوت هزینه‌های جغرافیایی زندگی را در برمی‌گیرد، به طرز چشمگیری افزایش یافت و از ۷٫۸ درصد در سال ۲۰۲۱ به ۱۲٫۴ درصد در سال ۲۰۲۲ جهش پیدا کرده است.

نابرابری درآمد در ایالات متحده در مقایسه با سایر کشورهای ثروتمند بسیار بالا است. می‌توان گفت ۱۰ درصد از بالاترین‌ها نیمی از کل درآمد را به خود اختصاص داده و ۵۰ درصد پایین‌ترین‌ها تنها ۱۳ درصد را به خود اختصاص داده‌اند.

پس از در نظر گرفتن مالیات‌ها و نقل و انتقالات دولتی، شاخص جینی^۱ معیاری آماری برای نابرابری درآمد در ایالات متحده - از سال ۲۰۲۱ به میزان ۳٫۲ درصد افزایش یافته است. نابرابری ثروت آشکار است، به طوری که فقیرترین جمعیت (۵۰ درصد) در ایالات متحده تنها ۱٫۵ درصد از ثروت خصوصی این کشور را در اختیار دارند.

^۱Gini index

عدالت کیفری

به گفته دیده بان، ایالات متحده یکی از بالاترین نرخ های حبس را در جهان دارد. به طوری که تقریباً ۲ میلیون نفر در زندان های ایالتی و فدرال، زندان ها و بازداشتگاه های مهاجرت نگهداری می شوند و میلیون ها نفر دیگر در آزادی مشروط هستند.

علیرغم کاهش میزان حبس برای سیاه پوستان، آن ها همچنان در زندان ها و بیش از حد حضور دارند. در سال ۲۰۲۱، نرخ زندانی شدن افراد در زندان ها در سراسر کشور برای اولین بار از سال ۲۰۰۵ افزایش یافت، اگرچه این میزان کمتر از سطح قبل از همه گیری بوده است.

دولت های محلی، جوامع بدون مسکن را در سراسر کشور جرم انگاری کرده و رفتارهای قاطعانه برای رسیدگی به مردم ساکن در خیابان ها را گسترش داده اند. اکثر ادارات پلیس ایالات متحده از گزارش داده های مربوط به استفاده از زور خودداری می کنند و به جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده های غیردولتی نیاز دارند. به گفته دیده بان تا ۲۸ سپتامبر، پلیس بیش از ۸۰۰ نفر را در سال ۲۰۲۳ کشته است و این تعداد مشابه سال های قبل می باشد. بر اساس سرانه، پلیس سیاه پوستان را تقریباً سه برابر سفید پوستان می کشد.

عدالت جوانان

برخلاف استانداردهای بین المللی، کودکان در تمام ۵۰ ایالت به عنوان بزرگسال محاکمه می شوند. کسانی که به سیستم بزرگسالان منتقل می شوند، به طور نامتناسبی از جوانان رنگین پوست با تفاوت های نژادی و قومی هستند.

در سال ۲۰۲۳، سه ایالت اقداماتی را برای حذف مجازات حبس ابد بدون آزادی مشروط برای کودکان انجام داده اند. در مجموع، ۳۳ ایالت و واشنگتن دی سی، اکنون آن را ممنوع کرده اند یا هیچ کس در حال گذراندن چنین حکمی نیست. علیرغم این پیشرفت، ایالات متحده تنها کشوری در جهان است که کودکان محکوم به جنایت را در زندان به مرگ محکوم می کند.

کودکان کار

در ماه فوریه، وزارت کار ایالات متحده افزایش شدید نقض حقوق کودکان کار را گزارش کرد و تحقیقات انجام‌شده توسط رسانه‌ها نشان داد کودکان که اغلب مهاجران بدون همراه هستند در شرایط خطرناک و استثمارگرانه کار کرده و سلامت، ایمنی و آموزش خود را قربانی می‌کنند. برخی از ایالت‌ها حمایت از کار کودکان را لغو کرده‌اند. معافیت‌های طولانی‌مدت در قوانین کار ایالات متحده به کودکان ۱۲ ساله اجازه می‌دهد تا به‌طور قانونی در بخش کشاورزی کار کنند در حالی که این کشنده‌ترین بخش برای کودکان کارگر محسوب می‌شود.

سیاست در خصوص مواد مخدر

طبق گزارش، مرگ‌ومیر ناشی از مصرف بیش‌ازحد مواد مخدر افزایش یافته و به رکورد دیگری رسیده است. این تعداد ابتدا در دوره ۱۲ ماهه منتهی به آوریل ۲۰۲۱، از ۱۰۰،۰۰۰ نفر فراتر رفت و در دوره ۱۲ ماهه منتهی به آوریل ۲۰۲۳ به ۱۱۱،۳۵۵ نفر افزایش یافته است. نابرابری‌های نژادی در مرگ‌های ناشی از مصرف بیش‌ازحد نیز وجود داشته، به‌طوری که میزان مرگ‌ومیر سیاه‌پوستان بیشتر از سفیدپوستان بوده که تا حدی به دلیل تعصب نژادی در سیاست‌ها و دسترسی به درمان بوده است. مقامات فدرال و ایالتی همچنان به‌طور قابل توجهی بر جرم‌انگاری مصرف مواد مخدر تأکید می‌کنند، این در حالی است که استراتژی‌های کاهش آسیب که مراقبت‌های سلامت‌محور و دسترسی به درمان داوطلبانه را ارائه می‌دهند، مؤثرتر می‌باشند.

در سال ۲۰۲۲، دولت بایدن اولین دولت ایالات متحده بوده که در کاهش سرمایه‌گذاری کرده اما سرمایه‌گذاری قوی‌تر در رویکردهای سلامت‌محور موردنیاز است. در ماه مارس، سازمان

غذا و داروی ایالات متحده، نالوکسان^۲ اولین داروی بدون نسخه را که برای معکوس کردن مصرف بیش از حد مواد افیونی استفاده می شود، تأیید کرده است.

حقوق مهاجران و جوامع مرزی

سیاست اخراج خودسرانه بانام «عنوان ۴۲» در ماه مه ۲۰۲۰، منقضی و نهایتاً با قانون پناهندگی پیچیده جدیدی جایگزین شد. بر اساس «عنوان ۴۲» که یک اقدام اضطراری برای مبارزه با همه گیری کووید-۱۹ بوده، دولت بایدن به طور خودسرانه ۲٫۸ میلیون نفر را بدون غربالگری از نظر پناهندگی اخراج کرده است.

بر اساس قانون جدید پناهندگی، بسیاری از پناهجویان با حذف سریع، بازداشت خودسرانه، پیگرد قانونی و ممنوعیت پنج ساله بازگشت به ایالات متحده مواجه می شوند، مگر اینکه درخواستشان قبل از عبور با استفاده از «CBP One» در بنادر ورودی انتخاب شده مرز زمینی ایالات متحده بررسی شود. CBP One یک برنامه تلفنی با دسترسی دشوار است که اغلب چهره هایی با رنگ پوست تیره تر را تشخیص نمی دهد. این روند می تواند چندین ماه طول بکشد و پناهجویان را در معرض هدف قرار دادن سیستماتیک کارتل ها و مقامات دولتی مکزیکی برای آدم ربایی، اخاذی، تجاوز جنسی و سایر آسیب ها قرار دهد.

بایدن در تبلیغات ریاست جمهوری خود متعهد شد به بازداشت خصوصی مهاجرتی پایان دهد، اما از ژوئیه، ۹۰ درصد از ۳۰۰۰۰ غیرشهروندی که به طور متوسط هرروز در ایالات متحده در بازداشت به سر می برند، در مراکز خصوصی نگهداری می شوند. در ماه ژوئن، فرماندار تگزاس، رویکرد مرزی بی رحمانه خود را با نصب سیم خاردار افزایش داد. انجام عملیات ستاره تنها و تعقیب خودروهای پرسرعت و حوادثی که ایجاد می کنند، تهدیدی برای امنیت عمومی هستند و پیامدهای مضر برای

^۲Naloxone

مسافران مهاجر و ساکنان تگزاس دارند. دیده‌بان حقوق بشر نتیجه گرفته که از زمان آغاز این سیاست در مارس ۲۰۲۱ حداقل ۷۴ نفر کشته و ۱۸۹ نفر زخمی شده‌اند.

دموکراسی

نبرد برای دفاع از دموکراسی چند نژادی در ایالات متحده ادامه داشته است. در ماه ژوئن، دادگاه عالی ایالات متحده، در پرونده آلن علیه میلیگن^۲، دست‌کاری انتخاباتی کنگره آلاباما را حذف و مجدداً تأیید کرد که تبعیض نژادی در قوانین، نقشه‌ها و شیوه‌های رأی‌گیری غیرقانونی است. همچنین در ماه ژوئن، دادگاه عالی ایالات متحده، در پرونده مور علیه هارپر^۳، از حق شهروندان برای جستجوی راه‌حلی برای نقض حقوق رأی در دادگاه‌های ایالتی حمایت کرد. با این حال، حداقل ۱۴ ایالت در سال ۲۰۲۳ قوانینی را تصویب کردند که رأی‌گیری را دشوارتر کرده است.

قانون‌گذاران در سطح دولتی نیز با ممنوع کردن کتاب‌ها و همچنین تصویب قوانینی که بحث‌های واقعی در کلاس درس درباره نژاد، تاریخ، گرایش جنسی و جنسیت را محدود می‌کند، به تضعیف دموکراسی ادامه داده‌اند.

در مورد حق رأی همگانی پیروزی‌هایی به دست آمده است. برخی ایالت‌ها قوانینی تصویب کردند که به افراد اجازه می‌دهد پس از آزادی از زندان رأی دهند. یک دادگاه فدرال هم ممنوعیت مادام‌العمر رأی‌گیری در ایالت می‌سی‌سی‌پی را برای افرادی که به دلیل برخی جرائم جنایی محکوم شده بودند لغو کرده و این عمل را بی‌رحمانه و غیرعادی خوانده است.

مطالعات جدید توسط دولت فدرال و گروه‌های جامعه مدنی، آسیب‌پذیری‌هایی را در دموکراسی ایالات متحده آشکار کرده، از جمله نیاز به محافظت بهتر از مدیران انتخابات در برابر تهدید و ارباب که همچنان رو به افزایش بوده است. از سال ۲۰۲۰، زمانی که وزارت دادگستری ایالات متحده

^۲Allen v. Milligan

^۳Moore v. Harper

کارگروهی را در مورد این موضوع ایجاد کرد، ۱۴ تحقیق در مورد تلاش برای تهدید کارکنان انتخابات انجام شده که ۹ مورد از آن‌ها منجر به کشف تخلفات در زمان نگارش این مقاله شده است.

سیاست تغییرات اقلیم و تأثیرات آن

ایالات متحده همچنان بزرگترین تولیدکننده نفت و گاز جهان است و از نظر تاریخی کشوری است که بیشترین سهم را در بحران آب و هوا داشته است. همچنین در بین بزرگترین تولیدکنندگان گازهای گلخانه‌ای در جهان باقی مانده است. دولت بایدن با صدور فرمانی اجرایی به همه آژانس‌های فدرال دستور داد تا پیگیری عدالت زیست‌محیطی را در مأموریت‌های خود بگنجانند.

با این حال، ایالات متحده همچنین در مسیری قرار دارد که مسئول توسعه بزرگترین استخراج نفت و گاز در جهان از سال ۲۰۲۳ تا ۲۰۵۰ باشد. سوخت‌های فسیلی بزرگترین عامل گرمایش جهانی هستند و می‌توانند با آسیب‌های حقوق بشری مرتبط باشند. این تأثیرات به‌طور نامتناسبی بر جوامع به حاشیه رانده شده از جمله سیاه‌پوستان، بومیان، و دیگر افراد رنگین‌پوست و جوامع کم‌درآمد تحمیل می‌شوند و نژادپرستی سیستماتیک را تداوم می‌بخشند.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت حقوق زنان و دختران

تصمیم دادگاه عالی ایالات متحده در ژوئن ۲۰۲۲، مبنی بر لغو حق سقط جنین که طبق قانون اساسی حمایت شده بود، تأثیرات منفی زیادی بر زنان و دختران داشته است. از ۱۵ سپتامبر، ۲۲ ایالت سقط جنین را ممنوع کرده یا دسترسی به سقط جنین را در مراحل اولیه محدود کرده‌اند. همچنین ۱۴ ایالت قوانینی وضع کرده‌اند که ارائه‌دهندگان مراقبت‌های بهداشتی که سقط جنین انجام می‌دهند، جرم‌انگاری می‌کنند. برخی از ایالت‌ها نیز کمک به افراد باردار برای سقط جنین، از جمله ارائه‌دهندگان مراقبت‌های بهداشتی را جرم می‌دانند. در نتیجه، برای تقریباً ۲۲ میلیون زن و دختر در

سین باروری که اکنون در ایالت‌های آمریکا زندگی می‌کنند دسترسی به سقط جنین به شدت محدود یا غیرقابل دسترس است.

نابرابری‌های نژادی در دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی همچنان میلیون‌ها زن رنگین‌پوست را در معرض خطر قرار می‌دهد. سرطان دهانه رحم یک بیماری بسیار قابل پیشگیری و قابل درمان است، با این حال سالانه بیش از ۴۲۰۰ زن بر اثر آن در ایالات متحده جان خود را از دست می‌دهند که سهم زنان سیاه‌پوست در جنوب به‌طور نامتناسبی در آن بالاتر است.

حقوق افراد دارای معلولیت

نرخ احتمال شاغل شدن افراد دارای معلولیت سه برابر کمتر از افراد عادی جامعه است. افرادی که شاغل هستند نیز اغلب برای انجام کارهای مشابه در آمد کمتری نسبت به همسالان خود دارند. فضاهای عمومی، از جمله سیستم‌های حمل‌ونقل و مکان‌های رأی‌گیری، اغلب برای آنان غیرقابل دسترس هستند.

حقوق سالمندان

در ماه ژانویه مراکز خدمات دارویی و مراقبتی^۵ اعلام کرد مناسب و صحیح بودن تشخیص‌های اسکیزوفرنی در خانه‌های سالمندان را به‌منظور کاهش استفاده نادرست از داروهای ضد روان‌پریشی برای کنترل رفتار، موسوم به «محدودیت‌های شیمیایی» بررسی خواهد کرد. در ماه اوت، برای فعالیت کارکنان خانه سالمندان پیشنهاد شد تنها ۳ ساعت مراقبت مستقیم به ازای هر نفر در روز انجام شود؛ این کمتر از حداقل ۴,۱ ساعت در روز و توصیه‌شده توسط مراکز خدمات دارویی و مراقبتی می‌باشد.

^۵Centers for Medicare and Medicaid Services (CMS)

جهت گیری و هویت جنسی

در سطح ایالتی، قانون گذاران صدها لایحه را با هدف محدود کردن حقوق دگرباشان جنسی - بیش از سال های گذشته - ارائه کرده اند و ده ها مورد از آن ها به تصویب رسیده است. اکثر این تلاش ها کودکان را در مدارس هدف قرار داده است. از سپتامبر ۲۰۲۳، ۲۲ ایالت حداقل برخی از بهترین خدمات پزشکی را برای کودکان ترا جنسیتی ممنوع کرده اند و ۵ ایالت از این ایالت ها این مراقبت ها را به عنوان جرم تلقی کرده اند. ایالات متحده در تصویب قوانین فدرال که آشکارا از افراد دگرباش جنسی در برابر تبعیض در زمینه هایی مانند آموزش، مسکن، اقامتگاه های عمومی و برنامه های با بودجه فدرال محافظت می کند، ناکام بوده است.

تکنولوژی و حقوق بشر

ایالات متحده همچنان فاقد قانون حفاظت از داده ها با محوریت حقوق بشر است و داده های شخصی را در معرض سوءاستفاده از سوی دولت و بازیگران خصوصی قرار می دهد. بسیاری از آژانس های فدرال در حال بررسی چگونگی تنظیم فناوری های جدید قدرتمند از جمله هوش مصنوعی هستند.

مقررات باید شامل حفاظت از حقوق و سازوکارهای اجرایی باشد و از طریق ورودی های جامعه مدنی در مورد آسیب های حقوق بشر تحت نظارت باشد. کارگرانی که توسط پلتفرم های کار دیجیتال برای ارائه خدمات حمل و نقل و تحویل به کار گرفته می شوند، همچنان دستمزدهای پایین و غیرقابل پیش بینی و شرایط کاری ناایمن را تجربه می کنند.

دولت بایدن در ماه مارس دستوری اجرایی صادر کرد که بر اساس آن سازمان های دولتی را از استفاده از نرم افزارهای جاسوسی تجاری که برای هدف قرار دادن مخالفان سیاسی یا تداوم تبعیض و به حاشیه راندن استفاده می شود، منع کرده است. نرم افزارهای جاسوسی تجاری همچنان تهدیدی فراگیر برای کارکنان حقوق بشر در سطح جهان از جمله کارکنان دیده بان حقوق بشر است.

گوانتانامو

در زمان نگارش این مقاله، ۳۰ مرد مسلمان خارجی در بازداشتگاه نظامی ایالات متحده در خلیج گوانتانامو، کوبا، از جمله ۵ نفر به اتهام دست داشتن در حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در بازداشت باقی مانده‌اند. پس از آنکه رئیس‌جمهور بایدن درخواست این افراد را برای مراقبت و کمک به بهبودی پس از شکنجه سازمان اطلاعات مرکزی (سیا) و عدم گذراندن دوران محکومیت خود در انفرادی رد کرد، مذاکرات در مورد توافق پنج متهم ۱۱ سپتامبر برای اعتراف به گناه در ازای حبس ابد متوقف شد. دو زندانی از مالزی موافقت کردند که در برابر کمیسیون‌های نظامی معیوب گوانتانامو در ارتباط با بمب‌گذاری‌های مرگبار سال ۲۰۰۲ در بالی و بمب‌گذاری سال ۲۰۰۳ در جاکارتا، اندونزی، به گناه خود اعتراف کنند. انتظار می‌رفت که آن‌ها پس از صدور حکم در ژانویه ۲۰۲۴ به مالزی منتقل شوند. دو مرد دیگر در انتظار محاکمه و سومی منتظر محکومیت در گوانتانامو هستند. نوزده نفر هرگز متهم نشده‌اند. تنها یک مرد که هنوز در گوانتانامو نگهداری می‌شود توسط یک کمیسیون نظامی محکوم شده است.

سیاست خارجی و اثر آن بر حقوق بشر

رئیس‌جمهور بایدن از حمله حماس به جنوب اسرائیل در ۷ اکتبر که منجر به کشته شدن صدها اسرائیلی و غیرنظامیان شد به شدت انتقاد کرده است. وی متعهد شده که حمایت بیشتری از اسرائیل (فراتر از کمک‌های نظامی سالانه تأیید شده از قبل) داشته باشد. این گونه کمک‌های امنیتی و انتقال تسلیحات، قوانین و سیاست‌های داخلی آمریکا را که کمک‌های نظامی را مشروط به تضمین عدم نقض قوانین بین‌المللی شرکا کرده، نقض می‌کند. مقامات ایالات متحده به‌طور علنی و خصوصی از

اسرائیل خواسته‌اند تا آسیب غیرنظامی را در واکنش نظامی خود به حداقل برسانند و اجازه کمک‌های بشردوستانه به غزه را بدهد.

ایالات متحده در سال ۲۰۲۳ در مخالفت با تهاجم تمام‌عیار روسیه در فوریه ۲۰۲۲ به حمایت نظامی و اقتصادی قابل توجهی از اوکراین ادامه داده است. در ماه ژوئیه، جو بایدن موافقت کرد مدارک جنایات بین‌المللی در اوکراین را با دیوان بین‌المللی کیفری به اشتراک بگذارد. همچنین در ماه ژوئیه، بایدن انتقال مهمات خوشه‌ای آمریکا به اوکراین را تأیید کرده است. این تسلیحات به دلیل خطراتی که برای غیرنظامیان ایجاد می‌کند، توسط یک معاهده بین‌المللی ممنوع شده‌اند، اما نه ایالات متحده و نه اوکراین طرف این معاهده نیستند.

پس از آغاز درگیری در سودان در ماه آوریل، خزانه‌داری ایالات متحده تحریم‌هایی را علیه چند تن از مقامات در سودان اعمال کرد. سه شرکت خصوصی سودانی و یک شرکت خصوصی اماراتی نیز تحت یک فرمان اجرایی در ماه مه تحریم شدند. وزارت امور خارجه بخشی با عنوان «رصدخانه سودان»^۱ را با همکاری جامعه مدنی برای مستندسازی جنایات در جنگ راه‌اندازی کرده است.

در شورای حقوق بشر سازمان ملل در ماه اکتبر، ایالات متحده از قطعنامه ایجاد یک هیأت بین‌المللی حقیقت‌یاب برای سودان حمایت کرد. در شورای امنیت نیز در همان ماه، آمریکا با همکاری اکوادور قطعنامه‌ای را تصویب کرد که به یک نیروی امنیتی چندملیتی به رهبری کنیا اجازه ورود به هائیتی را می‌دهد. همچنین قطعنامه‌ای را وتو کرد که هم حماس را محکوم می‌کرد و هم از همه طرف‌های درگیر در خصومت‌ها در اسرائیل و فلسطین خواست تا از حقوق بین‌المللی بشردوستانه پیروی کنند. در نوامبر، ایالات متحده از رأی دادن به قطعنامه شورای امنیت که خواستار توقف طولانی‌مدت بشردوستانه در غزه و آزادی گروگان‌های اسرائیلی بود، خودداری کرد. رأی ممتنع آمریکا اجازه تصویب این قطعنامه را داد.

^۱Sudan Observatory

در ماه مارس، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه رسماً اعلام کرد که همه طرف‌های درگیر در شمال اتیوپی مرتکب جنایات جنگی شده‌اند. وی خاطرنشان کرد نیروهای دولت اتیوپی و متحدان آن از جمله اریتره مسئول جنایت علیه بشریت هستند. اما در اواخر ماه ژوئن، دولت به کنگره اطلاع داد اتیوپی دیگر درگیر «الگوی نقض فاحش حقوق بشر» نیست و به آن اجازه می‌دهد که واجد شرایط دریافت کمک‌های مالی ایالات متحده و بین‌المللی، باوجود تخلفات مداوم باشد. در ماه ژوئن، نخست‌وزیر هند، دعوت یک شام دولتی در کاخ سفید را پذیرفت و باوجود افزایش نقض حقوق بشر توسط حزب و حامیان، در جلسه مشترک کنگره سخنرانی کرد.

سیاست جدید انتقال تسلیحات متعارف اعلام شده در فوریه به وزارت امور خارجه این امکان را می‌دهد که اگر کشوری «به احتمال زیاد» به غیرنظامیان با تسلیحات آمریکایی آسیب برساند، فروش را متوقف کند. در ماه سپتامبر، وزارت امور خارجه یک گروه واکنش به حوادث غیرنظامی را برای تجزیه و تحلیل ادعاها در مورد استفاده از کمک‌های نظامی ایالات متحده برای آسیب رساندن به غیرنظامیان در کشورهای دریافت کننده ایجاد کرد.

دولت مصر سالانه ۱٫۳ میلیارد دلار کمک نظامی آمریکا را دریافت می‌کند. اگرچه کنگره بخشی از این بودجه را مشروط به اقداماتی کرده است که شامل تقویت حقوق بشر می‌شود، اما در ماه سپتامبر، دولت بایدن از معافیت امنیت ملی استفاده کرد تا اجازه دهد ۲۳۵ میلیون دلار به دولت رئیس‌جمهور عبدالفتاح السیسی تعلق گیرد. ۸۵ میلیون دلار از این مبلغ به دلیل سوابق ضعیف مصر در مورد زندانیان سیاسی پرداخت نشد. در سپتامبر، اعضای کنگره تغییر نظر دادند و ۲۳۵ میلیون دلار را که قبلاً تصویب شده بود، پس از کیفرخواست سناتور رابرت منندز^۹ به اتهام فساد که به نفع دولت مصر بود، متوقف کردند.

^۹Civilian Harm Incident Response Group (CHIRG)

^{۱۰}Senator Robert Menendez

ایران پنج آمریکایی را که به اتهامات اثبات نشده زندانی بودند در ازای پنج ایرانی زندانی در آمریکا آزاد کرد. به موازات آن، خزانه‌داری آمریکا معافیتی را صادر کرد که به ایران اجازه دسترسی به ۶ میلیارد دلار در آمد نفتی مسدود شده را از طریق بانک‌های دوحه برای مصارف بشردوستانه داد. با این حال، گزارش شده که در ماه اکتبر، ایالات متحده دسترسی به این منابع مالی را پس از حملات حماس در اسرائیل مسدود کرده است.

در آمریکای لاتین و دریای کارائیب، دولت بایدن تلاش‌ها برای محدود کردن جریان مهاجران و پناهندگانی که به شمال سفر می‌کنند را در اولویت قرار داده است.^{۱۱}

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر بریتانیا در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر بریتانیا به موضوعاتی همچون حاکمیت قانون و حقوق بشر، پناهندگی و مهاجرت، حقوق تأمین اجتماعی؛ غذا و مسکن مناسب، حقوق زنان و دختران، تبعیض قومی و نژادی، جهت‌گیری و هویت جنسی، سیاست‌های محیطی و اقلیمی و سیاست خارجی اشاره شده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

بر اساس گزارش دیده‌بان، در سال ۲۰۲۳، دولت بریتانیا حمایت‌های داخلی حقوق بشر را از بین برده و برخی تعهدات مهم بین‌المللی خود را زیر پا گذاشت. دولت قانونی را تصویب کرد که اقدام معترضان را جرم‌انگاری و اعتصابات کارگران را محدود می‌کند. قانون جدید افرادی را که «به‌طور

^{۱۱}<https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/united-states>

نامنظم» به بریتانیا می‌آیند از درخواست پناهندگی یا دسترسی به حمایت منع می‌کند و در معرض خطر بیشتری قرار می‌دهد.

دولت باز هم نتوانست گام‌های معنی‌داری برای مقابله با نژادپرستی نهادی و رسیدگی به اشتباهات گذشته بردارد، از جمله جبران منصفانه ضرر و خسارات برای سیاه‌پوستان بریتانیایی که حقوقشان توسط سیاست‌های دولت آسیب‌دیده بود و همچنین ناکامی در اصلاح جنایات استعماری جاری علیه مردم چاگوسی.^{۱۲}

سقوط حقوق بشر داخلی بریتانیا، تلاش‌های این کشور برای ترویج حاکمیت قانون و حقوق بشر در سطح جهانی را تضعیف کرده است.

حاکمیت قانون و حقوق بشر

در طول سال ۲۰۲۳، دولت تعدادی از قوانین را معرفی کرد که آزادی بیان و حقوق دموکراتیک را در بریتانیا تضعیف کرده است. در ماه آوریل، دولت قانون بحث‌برانگیز نظم عمومی را تصویب کرد که حق مردم برای اعتراض مسالمت‌آمیز را بیشتر جرم‌انگاری کرده و آزادی بیان، تجمعات و انجمن‌های مسالمت‌آمیز را تضعیف می‌نماید. این قانون در بحبوحه سرکوب مداوم معترضان تغییرات آب‌وهوایی تصویب شد.

سال ۲۰۲۳، با حداقل ۱۳ معترض به شرایط اقلیم در پشت میله‌های زندان - در حال گذراندن محکومیت یا در انتظار محاکمه - آغاز شد. احکام زندان بیشتری در سال ۲۰۲۳ صادر شد، قانون نظم عمومی پیش از تاج‌گذاری پادشاه، چارلز سوم، به سرعت در پارلمان تصویب شد و ده‌ها تن از جمله شش معترض ضد سلطنت در روز تاج‌گذاری دستگیر شدند.

^{۱۲}. چاگوسی‌ها مردم بومی مجمع‌الجزایر چاگوس هستند که در اواخر دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰ توسط دولت بریتانیا به زور از آنجا اخراج شدند. آنان اکنون در موریس و بریتانیا زندگی می‌کنند.

در ژوئن، دولت یک لایحه ضد تحریم را به پارلمان ارائه کرد که بر اساس آن نهادهای عمومی، از جمله دانشگاه‌ها و شوراهای محلی، هدایت سرمایه‌گذاری‌ها برای جلوگیری از مشارکت در نقض حقوق بشر و جنایات بین‌المللی را محدود خواهد کرد. از جمله واگذاری شرکت‌های هم‌دست در سرکوب اویغورها یا جنایت مقامات اسرائیلی علیه بشریت یعنی آپارتاید و جنایات جنگی مرتبط با شهرک‌های اسرائیل در کرانه باختری اشغالی.

همچنین در ژوئن و در اقدامی مثبت، دولت طرح‌های لغو قانون حقوق بشر و جایگزینی آن با لایحه حقوقی ضعیف‌تر را کنار گذاشت.

اعضای حزب حاکم محافظه‌کار، از جمله یک وزیر دولت، به بحث در مورد امکان خروج بریتانیا از کنوانسیون اروپایی حقوق بشر ادامه دادند.

پناهندگی و مهاجرت

در ماه ژوئیه، دولت بریتانیا قانونی در خصوص مهاجرت غیرقانونی را به تصویب رساند که دسترسی به پناهندگی و حفاظت از قاچاق را برای افرادی که «غیرقانونی» به بریتانیا می‌آیند ممنوع می‌کند. افرادی که اسناد و مدارک درست ندارند، به‌طور خودکار بازداشت می‌شوند؛ از جمله خانواده‌های دارای فرزند و کودکان بدون همراه. این افراد - بدون حق تجدیدنظر - به کشور خود بازگردانده می‌شوند، البته اگر «کشور مبدأ امن» یا «کشور ثالث امن» باشد. این اقدام نقض آشکار تعهدات بین‌المللی بریتانیا از جمله بر اساس کنوانسیون پناهندگان سازمان ملل است.

علیرغم اینکه رواندا کشور سوم امنی برای پناهجویان نیست، دولت بریتانیا به دفاع از قرارداد بحث‌برانگیز پناهندگی خود با رواندا ادامه داده است. در ماه ژوئن، دادگاه استیناف بریتانیا این معامله را غیرقانونی اعلام کرد و به این نتیجه رسید که این خطر واقعی وجود دارد که پناهجویان فرستاده شده به رواندا به کشورهای خود بازگردانده شوند و در معرض خطر آزار و اذیت یا سایر رفتارهای غیرانسانی قرار گیرند. در ماه ژوئیه، به دولت اجازه درخواست تجدیدنظر به دیوان عالی کشور داده

شد. در ماه نوامبر، دادگاه عالی در یک حکم مهم، طرح بریتانیا-روآندا را غیرقانونی اعلام کرد، زیرا دریافت که رواندا کشور ثالث امنی برای فرستادن پناهجویان نیست. دولت متعهد شده قوانین اضطراری را معرفی کند و معاهده‌ای را با رواندا امضا کند، اما بریتانیا نمی‌تواند در مورد تعهدات بین‌المللی خود قانون‌گذاری یا توافق کند. کودکان و خانواده‌های آن‌ها که به دنبال پناهندگی هستند با شرایط نامناسب زندگی در مسکن‌های موقتی که دولت ارائه می‌کند و بر سلامت، رفاه و آموزش آن‌ها تأثیر می‌گذارد، روبرو هستند.

پناهجویان دارای معلولیت همچنان بدون دسترسی به حمایت و خدمات کافی در محل اقامت اسکان داده می‌شوند.

حقوق تأمین اجتماعی، غذا و مسکن مناسب

علیرغم هزینه مداوم بحران زندگی، دولت انگلیس نتوانسته پرداخت‌های تأمین اجتماعی را در سطحی تعیین کند که اطمینان حاصل شود گیرندگان می‌توانند از حقوق خود لذت ببرند و با عزت زندگی کنند.

استفاده از بانک غذا دوباره افزایش یافته است. در نوامبر ۲۰۲۳، بزرگترین شبکه بانک غذایی انگلیس^{۱۲} گزارش داد که بین آوریل و سپتامبر، ۱٫۶ میلیون بسته مواد غذایی اضطراری توزیع کرده است که حدود ۱۶ درصد بیشتر از مدت مشابه سال گذشته می‌باشد. دو سوم بسته‌های آن برای خانواده‌های دارای فرزند بوده است. شبکه مستقل کمک‌های غذایی^{۱۳} در ماه اوت گزارش داد که بانک‌های مواد غذایی نسبت به تابستان گذشته ۸۴ درصد افزایش نیاز را گزارش کرده‌اند.

آمارهای دولتی نشان می‌دهد که بی‌خانمانی در انگلیس در سال ۲۰۲۳ به نقطه اوج جدیدی رسیده است. تا پایان ماه مارس، تقریباً ۱۰۵۰۰۰ خانوار از جمله بیش از ۱۳۱۰۰۰ کودک در اسکان موقت

^{۱۲}Trussell Trust

^{۱۳}The Independent Food Aid Network

قرار گرفتند که نسبت به سال گذشته ۱۰ درصد افزایش داشته است. علیرغم عرضه ناکافی مسکن مقرون به صرفه و بیش از ۱,۲ میلیون خانوار در لیست انتظار مسکن اجتماعی^{۱۵} در انگلستان، مقامات ایالتی تنها ۷۶۴۴ مسکن اجتماعی در سال ۲۰۲۲ در مقایسه با ۳۹۵۶۲ خانه در سال ۲۰۱۰ ساخته‌اند. سطوح ناکافی مزایای مسکن و ساخت‌وساز مسکن اجتماعی همچنان خانوارها را در اسکان موقت قرارداده و مردم را از حق آن‌ها برای داشتن مسکن مناسب محروم می‌کند.

حقوق زنان و دختران

در ماه ژوئن، زنی به دلیل تهیه قرص برای سقط‌جنین فراتر از مهلت قانونی به ۲۸ ماه حبس محکوم شد.

در ماه مارس، گزارش‌های رسانه‌ها نشان داده که پلیس هزاران زن قربانی خشونت خانگی و کودکان قربانی استثمار جنسی را بین سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲ به مقامات مهاجرت معرفی کرده است. گروه‌های مدافع حقوق زنان مدت‌هاست اشاره کرده‌اند که چنین اقداماتی قربانیان را از دسترسی به خدمات ضروری باز می‌دارد و خواستار ایجاد سیستم امنیتی «فایروال»^{۱۶} بین مقامات و وزارت کشور برای تسهیل گزارش خشونت‌های خانگی و سایر خشونت‌های مبتنی بر جنسیت شده‌اند.

گروه‌های مبارزه با خشونت علیه زنان می‌گویند مقامات همچنان در بررسی موضوع بازماندگان تجاوز و خشونت خانگی ناکام بوده‌اند. علیرغم ادعاهای دولت مبنی بر «بهبود قابل توجه»، تعداد کمی از قربانیان تجاوز جنسی به پلیس و دادستانی گزارش می‌دهند که این آمار در چند سال اخیر کمتر از میزانی که سال ۲۰۱۶ گزارش شده، باقی مانده است.

^{۱۵} خانه‌ها و آپارتمان‌هایی که متعلق به دولت محلی یا سایر سازمان‌هایی است که سودی ندارند و به افرادی که درآمد پایینی دارند اجازه داده می‌شود.

^{۱۶} Firewalls

زنان همچنان دستمزد نابرابر را تجربه می‌کنند. داده‌های منتشر شده توسط کنگره اتحادیه‌های کارگری در ماه فوریه نشان می‌دهد میانگین زنانی که در بریتانیا شاغل هستند در مقایسه با مردان معمولی در مشاغل دستمزدی، سالانه تقریباً دو ماه رایگان کار می‌کنند. در ماه مارس، کنوانسیون خشونت و آزار و اذیت سازمان بین‌المللی کار پس از تصویب توسط دولت در سال ۲۰۲۲ در بریتانیا اجرایی شد.

تبعیض قومی و نژادی

تلاش‌ها برای مقابله با نژادپرستی و تبعیض در طول سال با شکست مواجه شده است. طبق یک نظرسنجی بیش از یک سوم افراد از گروه‌های اقلیت در بریتانیا تجاوزات نژادپرستانه را تجربه کرده‌اند. پنج سال پس از علنی شدن «رسوایی ویندراش»^{۱۷} دولت بریتانیا ۳۰ درصد تعهد خود برای اصلاح اشتباهات در خصوص صدها هزار بریتانیایی سیاه‌پوست از نسل ویندراش را تضعیف کرده است. نسلی که به دلیل شکست‌های مکرر سیاست‌های وزارت کشور بریتانیا اخراج، بازداشت و از حقوق خود محروم شدند. مردم همچنان برای دسترسی به طرح غرامت پیچیده و غیرقابل دسترس ویندراش، با مشکلاتی جدی روبرو هستند که کمک‌های حقوقی نیز برای مدعیان در دسترس نیست. این مشکلات منجر به استقبال کم از این طرح و محرومیت از حق درمان مؤثر شده است. گفتنی است یک وکیل برجسته مهاجرت که از افراد آسیب‌دیده از رسوایی ویندراش حمایت می‌کرد، با حملات سیاسی و رسانه‌ای روبرو شده است.

گروه کاری سازمان ملل در مورد افراد آفریقایی‌تبار، در جریان سفر خود به بریتانیا در ژانویه ۲۰۲۳، «نگرانی‌های جدی در مورد مصونیت از مجازات و عدم رسیدگی به تفاوت‌های نژادی در سیستم عدالت کیفری، مرگ‌ومیر در بازداشت پلیس و ماهیت غیرانسانی توقف و جستجو توسط پلیس را

^{۱۷}Windrush scandal

مطرح کرد. این کارگروه همچنین یک فرآیند ساده‌سازی غرامت را برای نسل ویندراش توصیه کرد، زیرا به نظر می‌رسد که آنان «آسیب جبران‌ناپذیری» متحمل شده‌اند و جبران آن «ضروری» است.

در ماه مارس، یافته‌های یک گزارش ۳۶۳ صفحه‌ای به سفارش پلیس متروپولیتن لندن، نشان داد که نیروی پلیس لندن از نظر نهادی نژادپرست هستند و سیاه‌پوستان لندن و همچنین زنان، کودکان و همچنین دگرباشان جنسی با مشکلاتی روبه‌رو می‌شوند. توقف و جستجو و استفاده از نیروی بیش‌ازحد توسط پلیس به‌طور نامتناسبی بر سیاه‌پوستان تأثیر گذاشته است.

پس از چندین حمله بانگیزه نژادپرستانه به دانش‌آموزان سیاه‌پوست در خارج از مدارس، یک جلسه توجیهی پارلمانی در ماه مارس، از مدارس دولتی خواست تا از سیاست‌های ضد تبعیض استفاده نموده و وظیفه خود برای ترویج برابری را اجرایی کنند. تحقیقات جامعه مدنی در ژانویه نشان داد که مدارس که تعداد دانش‌آموزان سیاه‌پوست و اقلیت‌های قومی بیشتری دارند در بریتانیا بیش‌ازحد تحت نظارت پلیس قرار دارند و دانش‌آموزان اغلب بدون حضور بزرگسالان تحت بازرسی‌های پلیس قرار می‌گیرند.

جهت‌گیری و هویت جنسی

کارشناس مستقل سازمان ملل در زمینه حفاظت در برابر خشونت و تبعیض بر اساس گرایش و هویت جنسی در ماه مه، پس از سفر خود به بریتانیا، هشدار داد که لفاظی‌های توهین‌آمیز توسط سیاست‌مداران و رسانه‌ها باعث ایجاد جو خصومت علیه افراد دگرباش جنسی در بریتانیا و کمک به افزایش خشونت ضد دگرباشان جنسی شده است.

سیاست‌های محیطی و اقلیمی

در سال ۲۰۲۳، دولت بریتانیا از سیاست‌های کلیدی آب‌وهوا عقب‌نشینی کرد. در سپتامبر ۲۰۲۳، نخست‌وزیر ریشی سوناک، در همان روزی که اجلاس آب‌وهوایی توسط دبیر کل سازمان ملل در کنار نشست مجمع عمومی برای تحت فشار قرار دادن دولت‌ها مبنی بر مصرف سوخت‌های فسیلی برگزار شد، اعلام کرد که دولتش خروج تدریجی خودروهای بنزینی و دیزلی را تا ۲۰۳۰ به تأخیر می‌اندازد.

دولت همچنین به دنبال لغو قوانین کلیدی ناشی از مقررات اتحادیه اروپا در مورد آلودگی هوا بوده است.

در ماه ژوئن، یافته‌های گزارشی نشان داد که مناطقی با جوامع بزرگ سیاه‌پوستان و مهاجران دیاسپورا^{۱۸} بدترین کیفیت هوا مواجه هستند.

گروه‌های جامعه مدنی نیز در مورد نیاز به تشدید اقدامات برای مقابله با نابرابری‌های نژادی ناشی از تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی در بریتانیا قبلاً هشدار داده‌اند.

سیاست خارجی و تأثیر آن بر حقوق بشر

از زمان آغاز درگیری در سودان در آوریل ۲۰۲۳، بریتانیا از نزدیک با شرکای بین‌المللی برای رسیدگی به تخلفات جاری و فشار برای تحقیقات معتبر و پاسخگویی همکاری کرده است. در ماه مه، بریتانیا تشکیل یک جلسه ویژه در شورای حقوق بشر سازمان ملل را رهبری کرد و همچنین در ایجاد مأموریت بین‌المللی حقیقت‌یاب مستقل برای سودان، در پاسخ به درخواست‌های گروه‌های سودانی، منطقه‌ای و بین‌المللی، مؤثر عمل کرده است.

^{۱۸} افراد و اعضای شبکه‌ها، انجمن‌ها و جوامعی که کشور مبدأ خود را ترک کرده‌اند، اما ارتباط با وطن خود را حفظ می‌کنند.

در ماه ژوئیه، دولت تحریم‌های هدفمندی را علیه شش نهاد تجاری مرتبط با نیروهای مسلح سودان و نیروهای پشتیبانی اعلام کرد، اما در زمان نگارش این گزارش، هیچ تحریمی علیه رهبران نظامی یا افراد اعمال نشده بود.

در دسامبر ۲۰۲۲، بریتانیا اولین قطعنامه شورای امنیت در مورد وضعیت میانمار را پیشنهاد کرد و تحریم‌های بیشتری را علیه حکومت نظامی اعمال کرد. با این حال، از آن زمان تاکنون برای قطعنامه قوی‌تر در شورای امنیت، از جمله تحریم‌های تسلیحاتی تلاش نکرده است.

در اکتبر ۲۰۲۳، بریتانیا به همراه روسیه به قطعنامه شورای امنیت که خواستار دسترسی کامل کمک‌های بشردوستانه به غزه و آزادی گروهان‌های حماس و دیگر گروه‌های مسلح فلسطینی بود، رأی ممتنع داد. این قطعنامه، که آمریکا آن را وتو کرد، پس از آن صادر شد که اسرائیل پس از حمله حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر، نوار غزه را محاصره کامل کرد و مانع از رسیدن غذا، آب، سوخت و برق به جمعیت غیرنظامی غزه شد.

سیاست‌های ضد مهاجرتی بریتانیا در داخل به شکست دولت در اسکان مجدد افغان‌های آسیب‌پذیر منجر شده است. علیرغم هدف قرار گرفتن رواندایی‌ها از سوی رواندا در بریتانیا و حمایت از جنبش ۲۳ مارس موسوم به M23 که در شرق جمهوری دموکراتیک کنگو مرتکب جنایات می‌شوند، به نظر می‌رسد بریتانیا چشم خود را بر سوءاستفاده‌های مداوم حقوق بشری رواندا بسته است.

تا به امروز، دولت از دادن غرامت کامل به مردم چاگوسی، از جمله حق بازگشت آن‌ها، امتناع کرده است. بریتانیا هیچ راهبرد مؤثری برای بازگشت چاگوسی‌هایی که از ۵۰ سال پیش به زور از جزایر اخراج شدند ارائه نداده است.

علی‌رغم نگرانی‌های مداوم از عدم شفافیت و نظارت و حمایت‌ها و تعهدات حقوق بشری مشخص، دولت بریتانیا اولویت بیشتری برای انعقاد قراردادهای تجاری با کشورهایی با سوابق ضعیف حقوق بشری مانند کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس و هند قائل شده است.

بریتانیا نقشی متفاوت در مجامع چندجانبه ایفا کرده است. علاوه بر رهبری جلسه شورای حقوق بشر درباره سودان، بریتانیا از تلاش‌های مستمر برای تحقیق و پیشبرد پاسخگویی در مورد سوءاستفاده‌ها در سودان جنوبی نیز اطمینان حاصل کرده است. همچنین نقض‌های صورت گرفته به واسطه حمله روسیه به اوکراین را برجسته کرده و از طیف وسیعی از قطعنامه‌های مهم دیگر نیز حمایت نموده است. در مجمع عمومی سازمان ملل نیز، بریتانیا در بیانیه مشترکی جنایات علیه بشریت مرتکب شده علیه اوغورها توسط دولت چین را محکوم کرده است.

اما در مقابل، بریتانیا به تضعیف نقش کمیسیون تحقیق در مورد اراضی اشغالی فلسطین و اسرائیل ادامه داده و به دیگر قطعنامه‌های حقوق بشر در اسرائیل و فلسطین رأی مخالف داده است. بریتانیا همچنین نقشه راه ۲۰۳۰ را برای روابط دوجانبه اسرائیل و بریتانیا امضا کرده که بریتانیا را متعهد می‌کند از اسرائیل در برابر نظارت دقیق شورای حقوق بشر محافظت کند و با نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری درباره عواقب حقوقی اشغال طولانی مدت اسرائیل و سرکوب فلسطینیان مخالفت کند. نمایندگان بریتانیا مجدداً به قطعنامه‌ای در مورد نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه هراسی و عدم تحمل مربوطه رأی مخالف داده‌اند.^{۱۹}

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر فرانسه در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر فرانسه به موضوعاتی همچون حاکمیت قانون، آزادی رسانه، وضعیت زندان، تبعیض و نابرداری، سوءاستفاده از اجرای قانون، فقر و نابرابری، مهاجران و پناهجویان، حقوق کودکان، بازگرداندن اتباع

^{۱۹}<https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/united-kingdom>

فرانسوی از سوریه، حقوق زنان و دختران، حقوق معلولان، عدالت بین‌المللی، سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوایی و در نهایت سیاست خارجی فرانسه و اثر آن بر حقوق بشر اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم‌شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

به اعتقاد دیده‌بان، استفاده بیش‌ازحد از زور توسط مجریان قانون علیه معترضان و بازداشت‌شدگان در سال ۲۰۲۳ ادامه داشته، سالی که مشخصه آن تظاهرات و اعتصابات بوده است. اقدامات انجام‌شده برای مهار فعالیت‌های جامعه مدنی نگرانی‌هایی را در مورد فرسایش حاکمیت قانون ایجاد کرد. افزایش خصومت‌ها در سرزمین‌های اشغالی با افزایش حوادث یهودی‌ستیزانه، محدودیت در اعتراضات در حمایت از فلسطین و تهدید به محدود کردن حقوق پناهجویان و مهاجران، بر حقوق بشر در فرانسه تأثیر منفی گذاشته است.

اقدامات دولت برای کاهش اثرات تورم برای حمایت از حقوق بسیاری از افراد، به‌ویژه در جوامع آسیب‌پذیر اقتصادی، برای داشتن استانداردهای مناسب زندگی کافی نبوده است. مهاجران و پناهجویان از جمله کودکان همچنان با شرایط غیرانسانی زندگی، بازداشت و آزار پلیس مواجه بودند. بررسی تبعیض‌آمیز هویت افراد همچنان گسترده بوده است.

فرانسه همچنان بر تعهد خود به سیستم چندجانبه حمایت از حقوق بشر تأکید می‌کند، اما به‌طور مداوم حقوق بشر را در سیاست خارجی خود در اولویت قرار نداده است.

محورهای مهم گزارش:

حاکمیت قانون

بنا بر گزارش حاکمیت قانون کمیسیون اروپا در ژوئیه ۲۰۲۳، فضای مدنی در کشور محدود شده است. این گزارش خاطرنشان کرده مقامات، بودجه عمومی برای برخی از انجمن‌ها را به حالت تعلیق درآوردند و اجازه انجام برخی فعالیت‌ها را از آن‌ها سلب کرده‌اند.

در ژوئن، دولت یک گروه^۱ از فعالان محیط‌زیست که به ساخت یک مخزن آب غول‌پیکر در غرب فرانسه اعتراض داشتند، منحل کرد و به نگرانی‌های فزاینده درباره محدودیت‌های جامعه مدنی افزود. شورای دولتی، بالاترین دادگاه اداری فرانسه، در ماه نوامبر این انحلال را لغو کرد و تصمیم به تعطیلی این گروه را نقض آزادی انجمن دانست.

در ماه آوریل، وزیر کشور فرانسه تهدید کرد کمک‌های مالی دولت را از یک گروه^۲ برجسته حقوق بشری پس از محکوم کردن خشونت پلیس در جریان اعتراضات سنت سولین، پس می‌گیرد. همچنین کمیسیون اروپا در گزارش خود خاطرنشان کرد چندین اعلامیه توسط وزیر کشور درباره روند انحلال و بررسی یارانه‌ها به گروه‌های خاص^۳ می‌تواند به عنوان ابزاری برای اعمال فشار تلقی شود^۴.

۳۸ سازمان جامعه مدنی، از جمله دیده‌بان حقوق بشر و کمیسیون ملی مشورتی حقوق بشر^۵ ابراز نگرانی از تصویب قانونی در ماه مارس، بیان کردند قانون استفاده از فناوری نظارتی بحث‌برانگیز در بازی‌های المپیک و پارالمپیک ۲۰۲۴، حقوق اساسی را به خطر می‌اندازد.

در پی درگیری‌ها در اسرائیل و فلسطین و ممنوعیت کامل اعتراضات از سوی وزیر کشور، شورای دولتی در ماه اکتبر تأکید کرد خطرات اخلال در نظم عمومی باید به صورت موردی ارزیابی شود.

^۱Les Soulèvements de la Terre

^۲Ligue des droits de l'Homme

^۳National Consultative Commission on Human Rights (CNCDH)

در ماه ژوئیه، کمیسیون اروپا استفاده مکرر از رویه‌های تسریع شده برای تصویب قوانین را مورد انتقاد قرارداد و به تأثیر منفی اغلب آنان بر آزادی‌ها و حقوق افراد اشاره کرد.

آزادی رسانه

طبق گزارش دیده‌بان، در ماه مه، گزارشگران بدون مرز با استناد به یک چارچوب قانونی و نظارتی مثبت برای آزادی مطبوعات، رتبه فرانسه را از ۲۶ به ۲۴ در شاخص آزادی مطبوعات جابجا کرد. در ماه سپتامبر، پس از بازداشت روزنامه‌نگار، آریان لاوریل، توسط پلیس و یورش به خانه‌اش، سازمان‌های رسانه‌ای تهدید به محرومانگی منابع و آزادی مطبوعات را محکوم کردند. لاوریل در سال ۲۰۲۱ با استفاده از اسناد محرمانه افشا شده درباره همدستی ادعایی فرانسه در حملات هوایی غیرقانونی ارتش مصر، مقاله‌ای تحقیقاتی نوشته بود.

وضعیت زندان‌ها

در ماه مه، سازمان ناظر اماکن محرومیت از آزادی^۳ بار دیگر ازدحام بیش از حد زندان‌ها را به عنوان یکی از دلایل اصلی نقض حقوق زندانیان، محکوم کرد. دادگاه حقوق بشر اروپا در ماه ژوئیه فرانسه را به دلیل شرایط غیرانسانی و تحقیرآمیز بازداشت و عدم وجود راه حل مؤثر برای سوءاستفاده در زندان فرسینز^۴ محکوم کرد.

Organization for Defending Victims
of Violence

تبعیض و نابرداری

بر اساس داده‌های وزارت کشور که در ژوئیه منتشر شد، حوادث نژادپرستانه و یهودی‌ستیزانه ۲۳ درصد در سال ۲۰۲۲ در مقایسه با سال ۲۰۲۱ کاهش داشته است. گزارش سالانه کمیسیون ملی مشورتی حقوق بشر که در ماه ژوئیه منتشر شد، به «افزایش لفاظی‌های مبتنی بر هویت بیگانه هراسی»

^۳Controller General of Places of Deprivation of Liberty (CGLPL)

^۴Fresnes prison

در بحث‌های عمومی و تداوم تعصبات نژادپرستانه، یهودی‌ستیز، ضد رومها و ضد مهاجران اشاره کرده است.

به گفته وزیر کشور در اوایل نوامبر، تشدید خصومت‌ها در اسرائیل و فلسطین باعث «برون‌ریزی»^{۲۵} در اقدامات یهودی‌ستیزانه در خاک فرانسه شده است و پلیس از ۱۷ اکتبر تقریباً ۵۰۰ نفر را برای چنین اقداماتی دستگیر کرده است. در ژانویه، دولت طرح ملی عقب افتاده خود را برای مبارزه با نژادپرستی، یهودی‌ستیزی و تبعیض ارائه کرد. این طرح درحالی که یک گام مثبت است، دارای کاستی‌های قابل توجهی از جمله فقدان تدابیری برای رسیدگی به مشخصات قومیتی و نژادپرستی سیستمیک هم می‌باشد.

در ماه ژوئیه، کمیته رفع تبعیض نژادی سازمان ملل پس از خشونت پلیس که منجر به قتل ناهل، شهروند فرانسوی الجزایری تبار شد، درخواست کرد به علل ساختاری و سیستمیک تبعیض نژادی، رسیدگی شود. دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل از فرانسه خواست تا به «مسائل عمیق» نژادپرستی در پلیس رسیدگی کند.

در ماه ژوئن، شورای دولتی ممنوعیت حضور بازیکنان با حجاب در مسابقات فوتبال را تأیید کرد و درخواست تجدیدنظر گروه زنان مسلمان^{۲۶} علیه فدراسیون فوتبال فرانسه را رد کرد.

در پایان ماه اوت، دولت پوشیدن عبایه توسط زنان و دختران مسلمان در مدارس را ممنوع کرد. شورای دولتی این ممنوعیت را تأیید کرد و شکایت‌هایی مبنی بر تبعیض آمیز بودن این ممنوعیت و تحریک نفرت علیه مسلمانان را رد کرد.

همچنین در ماه مه، یک گروه حامی دگرباشان جنسی^{۲۷} نیز اعلام کرد که تعداد موارد هم‌جنس‌گرا هراسی از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ به شدت افزایش یافته است.

^{۲۵}Explosion

^{۲۶}Les Hijabeuses

یک گروه فرانسوی که از حقوق زنان مسلمان برای پوشیدن حجاب در هنگام بازی فوتبال حمایت می‌کند.

^{۲۷}SOS Homophobia

سوءاستفاده از اجرای قانون

بسیاری از گروه‌های حقوق بشر و نهادهای مستقل، از جمله کمیسیون ملی مشورتی حقوق بشر و مدافع حقوق، در خصوص سوءاستفاده از اجرای قانون، به‌ویژه در تظاهرات و اعتصابات انتقاد کردند. به گفته گزارشگران بدون مرز، چندین روزنامه‌نگار که به وضوح شناسایی شده‌اند در حین پوشش تظاهرات توسط نیروهای امنیتی مورد حمله قرار گرفتند.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد آزادی تجمعات، کمیسر حقوق بشر شورای اروپا و گروهی متشکل از هفت کارشناس سازمان ملل، از جمله گزارشگر ویژه آزادی تجمعات، وظیفه حفاظت از حقوق آزادی بیان و تجمع را به فرانسه یادآوری کردند.

فقر و نابرابری

دولت تدابیری را برای کاهش اثرات بحران هزینه زندگی اجرا کرده، اما تأثیر آن بر آسیب‌پذیرترین اقشار همچنان یک نگرانی اصلی بوده است. مؤسسه ملی آمار فرانسه^{۲۸} اعلام کرد در آغاز سال ۲۰۲۲، ۹ میلیون نفر - ۱۴ درصد از جمعیت - در محرومیت‌های مادی و اجتماعی به سر می‌بردند و ۱۰ درصد از مردم در خانواده‌هایی زندگی می‌کردند که فاقد امکانات مالی برای گرم کردن خانه‌هایشان هستند.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

مهاجران و پناهجویان

در ماه نوامبر، رسیدگی به یک لایحه دولتی در سنای فرانسه در مورد مهاجرت (که تهدیدی برای محدود کردن حقوق پناهجویان و مهاجران است)، بسیار بحث‌برانگیز شد. در زمان نگارش این گزارش، لایحه در حال بررسی بوده است. عملیات پلیس که در ماه آوریل در مایوت برای برچیدن سکونت‌گاه‌های غیررسمی مهاجران غیرقانونی آغاز شد، با انتقادات گسترده‌ای مواجه شد که حقوق

^{۲۸}France's National Institute of Statistics (INSEE)

مهاجران و افراد آسیب‌پذیر از جمله کودکان را نقض می‌کند. کمیسیون ملی مشورتی از دولت خواست که عملیات را متوقف کند، همان‌طور که صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) فرانسه نیز با اشاره به خطر آسیب به کودکان، به‌ویژه کودکان بدون همراه، در همین راستا اقدام کرده است. در غیاب مسیرهای امن مهاجرت و پناهندگی به بریتانیا، مردم همچنان به سفر خطرناک خود در کانال مانس ادامه می‌دهند. فرانسه و بریتانیا توافقنامه‌هایی را امضا کردند که بر نظارت بیشتر، امنیتی کردن مرزها و مراکز بازداشت جدید متمرکز بوده است. در ماه مه، گروه‌های حقوق مهاجران اخراج اجباری مهاجران و پناهجویان در شمال فرانسه را محکوم کردند.

حقوق کودکان

در ماه اوت، ۱۸ گروه غیردولتی «بازگرداندن، حبس و عدم مراقبت» از کودکان بی‌سرپرست در برخی مناطق مرزی را محکوم کردند.

کمیته حقوق کودک سازمان ملل در ماه مه و کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در ماه اکتبر فرانسه را تحت فشار قرار دادند تا فوراً وضعیت کودکان پناهجو و مهاجر را بهبود بخشد. مدافع حقوق در گزارش سالانه خود برای سال ۲۰۲۲ که در آوریل منتشر شد، در مورد تعداد کودکانی که در بازداشت اداری نگهداری می‌شوند، ابراز نگرانی کرد. فرانسه با وجود درخواست‌های مکرر ناظر عمومی اماکن محروم از آزادی و دو حکم دادگاه حقوق بشر اروپا در ماه مه، مبنی بر این که بازداشت کودکان مهاجر، از جمله نوزادان، نقض حقوق آزادی و امنیت و رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز می‌باشد، به بازداشت کودکان ادامه داده است.

در ماه آوریل، سازمان مدافع حقوق به کمیته حقوق کودک موارد نقض حقوق کودکان در مایوت، از جمله جدایی کودکان مهاجر از خانواده، رفتار پس از آن و گزارش‌هایی مبنی بر تغییر

تاریخ تولد در اسناد رسمی توسط پلیس، تسهیل بازداشت اداری یا اخراج کودکان مهاجر بدون همراه را مورد تأکید قرارداد.

در ماه اوت نیز یونیسف بر تعداد فزاینده کودکان مهاجری که در خیابان‌ها می‌خوانند تأکید نمود و نگرانی‌های خود را در مورد بسته شدن واحدهای مسکونی اضطراری ابراز کرد.

بازگرداندن اتباع فرانسوی از سوریه

در ژانویه و ژوئیه، فرانسه در مجموع ۵۷ کودک و ۲۵ زن را که در شمال شرق سوریه به‌عنوان اعضای مظنون داعش یا اعضای خانواده جنگجویان داعش بازداشت شده بودند، به کشورشان بازگرداند. در ژانویه، کمیته ضد شکنجه سازمان ملل دریافت که کوتاهی فرانسه در اتخاذ گام‌هایی برای حمایت از زنان و کودکان فرانسوی در شمال شرق سوریه، تعهدات این کشور تحت کنوانسیون ضد شکنجه را نقض می‌کند. بنا بر گزارش‌ها، در زمان نگارش این مقاله، حدود ۸۰ زن فرانسوی و ۱۰۰ کودک فرانسوی همچنان در اردوگاه‌های سوریه نگهداری می‌شوند.

حقوق زنان و دختران

آکسفام در ژانویه اعلام کرد که زنان در فرانسه به‌طور متوسط ۲۸,۵ درصد کمتر از مردان درآمد دارند، همچنین ۱۵,۸ درصد کمتر از مردان برای کار مشابه با آنان درآمد دارند و به‌طور نامتناسبی تحت تأثیر افزایش قیمت‌ها قرار می‌گیرند.

در ماه مارس، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه اعلام کرد که قصد دارد در قانون اساسی «آزادی زنان برای پایان دادن داوطلبانه به بارداری» را به‌عنوان بخشی از اصلاحات گسترده‌تر قانون اساسی در نظر بگیرد. وی در ماه نوامبر اعلام کرد که پیشنهاد تغییر قانون اساسی تا پایان سال به هیأت وزیران ارائه خواهد شد.

شورای عالی برابری در گزارش سالانه خود اعلام کرد که خشونت جنسی علیه زنان در فرانسه در سال‌های اخیر نزدیک به یک سوم افزایش یافته است.

فرانسه کنوانسیون خشونت و آزار و اذیت سازمان بین‌المللی کار را در ماه آوریل تصویب کرد. طبق آمار دولتی منتشر شده در ماه سپتامبر، زن کشی توسط شریک صمیمی هر ۲,۵ روز یک‌بار در فرانسه اتفاق می‌افتد.

حقوق معلولان

کمیته حقوق کودک سازمان ملل در ماه ژوئن ابراز نگرانی کرد که کودکان دارای معلولیت، به‌ویژه کودکان دارای ناتوانی‌های فکری و روانی، همچنان با تبعیض مواجه هستند و این امر به‌ویژه در مناطق خارج از کشور و مناطق روستایی رخ می‌دهد. همچنین از فرانسه به دلیل نگهداری کودکان معلول در مراکز نگهداری انتقاد کرد و از آن خواست تا اقداماتی را برای کاهش این اقدام و تضمین نظارت منظم انجام دهد.

عدالت بین‌المللی

در ماه اکتبر، پارلمان فرانسه به حذف یک ماده از قانون سال ۲۰۱۰ رأی داد که در نتیجه به مقامات قضایی فرانسه اجازه می‌دهد تا افراد را به دلیل جرائم بین‌المللی جدی تحت تعقیب قرار دهند، حتی اگر این جنایات در قوانین داخلی کشوری که جرم در آن انجام شده، جرم‌انگاری نشده باشند. با این حال، پارلمان به محدودیت‌های دیگری که سیستم قضایی فرانسه را از پیگیری جرائم جدی باز می‌دارد، مانند الزام متهم به اقامت معمول در فرانسه، توجه نکرده است.

در ماه مه نیز دو تصمیم توسط دادگاه تجدیدنظر فرانسه^{۲۹} مربوط به جنایات بی‌رحمانه در سوریه، توانایی فرانسه برای تحت تعقیب قرار دادن مرتکبین جنایات جدی خارج از فرانسه تحت اصل صلاحیت جهانی را به رسمیت شناخت.

سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوا

فرانسه یکی از بزرگترین تولیدکنندگان گازهای گلخانه‌ای اتحادیه اروپا و کمک‌کننده به بحران جهانی آب‌وهوایی است که تأثیرات منفی فزاینده‌ای بر حقوق بشر در سراسر جهان دارد. بر اساس داده‌های دولتی منتشر شده در ژوئن، انتشار گازهای گلخانه‌ای در فرانسه در سال ۲۰۲۲ نسبت به سال ۲۰۲۱، ۲٫۷ درصد کاهش یافته است. به گفته شورای عالی آب‌وهوا، این سرعت برای دستیابی به اهداف کاهش سال ۲۰۳۰ فرانسه کافی نیست. بدین منظور از نخست‌وزیر خواسته شد تا «تمام اقدامات تکمیلی لازم» برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در راستای تعهدات خود را انجام دهد.

رصدخانه ملی تأثیرات گرمایش جهانی در ماه اوت اعلام کرد سال ۲۰۲۲ با میانگین دمای ۱۴٫۵ درجه سانتیگراد در فرانسه (۲٫۷ درجه بالاتر از میانگین تاریخی) گرمترین سال ثبت شده از سال ۱۹۰۰ تاکنون بوده است.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

سیاست خارجی و اثر آن بر حقوق بشر

به گفته دیده‌بان، فرانسه بر تعهد خود به سیستم چندجانبه حمایت از حقوق بشر، حمایت از غیرنظامیان در درگیری، عدالت بین‌المللی کیفری، حقوق زنان و مبارزه با خشونت جنسی، حمایت از روزنامه‌نگاران و حقوق دگرباشان جنسی تأکید کرده است. با این حال، اجرای ملموس این تعهدات همچنان ناهموار بوده و اقدامات دولت اغلب با چالش‌های جهانی حقوق بشر مطابقت نداشته است.

^{۲۹}France's Court of Cassation

در شورای امنیت سازمان ملل، فرانسه از تمدید ارسال فرامرزی کمک‌های بشردوستانه و حیاتی برای ۴ میلیون سوری، به‌ویژه در زلزله فوریه ۲۰۲۳، در جنوب ترکیه و شمال سوریه حمایت و از وتوی روسیه برای تمدید این کمک در ژوئیه ابراز تأسف کرد.

فرانسه در ماه اکتبر به قطعنامه شورای امنیت رأی مثبت داد که در آن همه خشونت‌ها علیه غیرنظامیان در اسرائیل و فلسطین محکوم می‌شود و از همه طرف‌ها می‌خواهد که حقوق بین‌المللی بشردوستانه را رعایت کنند. این قطعنامه توسط ایالات متحده و تو شد. فرانسه همچنین به قطعنامه‌ای رأی داد که در مجمع عمومی سازمان ملل خواستار «آتش‌بس بشردوستانه»، احترام طرفین به حقوق بین‌المللی، کمک‌های بلا مانع به نوار غزه و «آزادی فوری و بدون قید و شرط» همه غیرنظامیان گروگان گرفته شده است. به گفته مقامات فرانسوی، ۴۰ شهروند فرانسوی در حمله ۷ اکتبر حماس به اسرائیل کشته شدند. ۸ نفر مفقود یا گروگان گرفته شدند که ۴ نفر از آن‌ها در زمان تنظیم این گزارش آزاد شده بودند. فرانسه خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی علیه فلسطینیان در کرانه باختری را محکوم کرد و آن را «سیاست ترور» خواند.

در نوامبر، فرانسه به دومین قطعنامه شورای امنیت رأی مثبت داد که بر وضعیت اسفبار کودکان در نوار غزه و اسرائیل متمرکز بود و همچنین خواستار توقف‌های بشردوستانه و رعایت کامل حقوق بین‌المللی بشردوستانه بوده است. دومین قطعنامه شورا با رأی ممتنع آمریکا، بریتانیا و روسیه به تصویب رسید. در شورای حقوق بشر، فرانسه از پاسخگویی در مورد جنایات جدی در اوکراین و تجدید مأموریت گزارشگران ویژه روسیه و بلاروس حمایت کرد. فرانسه همچنین به قطعنامه‌ای رأی مثبت داد که یک هیأت حقیقت‌یاب برای سودان ایجاد کرد، اما از ادامه مأموریت کمیسیون بین‌المللی کارشناسان حقوق بشر در مورد اتیوپی، با وجود تجاوزهای جدی مداوم در اتیوپی و تعهد بین‌المللی فرانسه برای مبارزه با مصونیت از مجازات در جنایات جدی، حمایت نکرده است.

فرانسه روابط تجاری و استراتژیک خود را با دولت‌های به‌شدت سوءاستفاده‌گر دنبال یا تقویت کرده است. امانوئل مکرون در ماه آوریل، در جریان سفر خود به چین در خصوص اویغورها و سایر سوءاستفاده‌های جدی توسط دولت چین، سکوت کرد. مکرون در ماه ژوئن، برای دومین بار در کمتر از یک سال، ولیعهد و حاکم عربستان سعودی، محمد بن سلمان، را در کاخ الیزه باهدف تقویت مشارکت فرانسه با عربستان سعودی پذیرفت. ملاقات آن‌ها علیرغم سرکوب وحشیانه مداوم تحت رهبری بن سلمان و تائید قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار، انجام شد.

رئیس‌جمهور فرانسه، نارندرا مودی نخست‌وزیر هند، را مهمان افتخاری خود برای رژه نظامی ۱۴ ژوئیه کرد و باوجود سرکوب فزاینده مسلمانان و سایر اقلیت‌ها توسط دولت مودی و سرکوب جامعه مدنی و آزادی رسانه‌ها، بالاترین درجه لژیون افتخاری فرانسه را به وی اعطا کرد. در جریان این سفر، هند قرارداد تسلیحاتی چند میلیارد دلاری با فرانسه را اعلام کرد.

فرانسه همچنین به رغم نقض گسترده حقوق بشر در دوره ریاست جمهوری محمد بن زاید آل نهیان، شراکت نزدیک خود را با امارات متحده عربی دنبال کرد. گزارش سالانه فرانسه در مورد صادرات تسلیحات، امارات را به‌عنوان بزرگترین خریدار تسلیحات در سال ۲۰۲۲ معرفی می‌کند.

فرانسه در ماه فوریه نیروهای خود را از بورکینافاسو خارج کرد و در اواخر سپتامبر در پی کودتاهای نظامی در این کشورها و در شرایطی که خصومت فزاینده با حضور نظامی فرانسه در منطقه رخ داد، خروج خود را از نیجر اعلام کرد.

در ماه سپتامبر، رئیس‌جمهور فرانسه طرح جدیدی را ارائه کرد تا به تعهد دولت مبنی بر کاهش ۵۵ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای در مقایسه با سطوح سال ۱۹۹۰ تا سال ۲۰۳۰ عمل کند. علیرغم برخی اقدامات مثبت، مانند سرمایه‌گذاری در حمل‌ونقل عمومی، طرح نفت و گاز را متوقف نکرد و به دلیل جاه‌طلبی مورد انتقاد قرار گرفت. در ماه اکتبر، فرانسه مجدداً به عضویت شورای حقوق بشر سازمان ملل برای دوره ۲۰۲۴-۲۰۲۶ انتخاب شد.^{۳۱}

^{۳۱}Narendra Modi

^{۳۲}<https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/france>

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر آلمان در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر آلمان به موضوعاتی همچون تبعیض و نابردباری، عدالت بین‌المللی، پناهندگان، پناهجویان و مهاجران، جهت‌گیری و هویت جنسی، حقوق بشر و تجارت، حاکمیت قانون، حقوق زنان و دختران، فقر و نابرابری، تغییرات آب‌وهوا و تأثیرات سیاست بر آن و سیاست خارجی این کشور اشاره کرده است. این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم‌شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

سابقه حقوق آلمان در سال ۲۰۲۳ با افزایش گسترده تظاهرات بانگیزه راست افراطی و همچنین افزایش حملات ناشی از نفرت علیه مهاجران، یهودیان، مسلمانان، سیتی‌ها،^{۳۲} رومها و دگرباشان جنسی مشخص پررنگ می‌شود.

به دنبال تمدید دستورالعمل حفاظت موقت اتحادیه اروپا برای آوارگانی که از تهاجم روسیه به اوکراین فرار کرده‌اند، دولت حمایت ویژه از پناهجویان اوکراینی را با بیش از یک میلیون نفر در آلمان اجرا نمود، در حالی که برنامه‌ای مشابه برای افغان‌ها در پاسخ به تسلط طالبان با مشکلات و تأخیر در اجرا همراه بوده است. همچنین آلمان در پیگیری روند غرامت دوجانبه برای رسیدگی به جنایات

^{۳۲}. زیرشاخه‌ای از مردم روما که غالباً در آلمان، فرانسه، ایتالیا و مناطق اروپای مرکزی زندگی می‌کنند. در حال حاضر جمعیت این افراد حدود دویست هزار نفر تخمین زده می‌شود. این افراد غالباً یک‌جانشین نیستند.

استعماری که در نامیبیا بین سال‌های ۱۹۰۴ و ۱۹۰۸ مرتکب شد، به تعهدات بین‌المللی خود عمل نکرده است.

تبعیض و نابردباری

در ژانویه ۲۰۲۳، کمیسر ادغام و ضد نژادپرستی^{۳۳} (منصبی که اخیراً در این کشور تأسیس شده) خواستار جمع‌آوری اطلاعات بیشتر و اقدامات حفاظتی و پیشگیرانه برای مبارزه با نژادپرستی شد و توجه را به این موضوع جلب کرد که چگونه حملات نژادپرستانه و نابرابری‌های ساختاری نژادی همچنان بر زندگی روزمره مردم از جمله در آموزش، مسکن، اشتغال و بخش‌های سلامت تأثیر می‌گذارد.

طبق داده‌های رسمی در سال ۲۰۲۲، ارتکاب جنایت بانگیزه سیاسی (۵۸۹۱۶ مورد)، از جمله ۴۰۴۳ عمل خشونت‌آمیز، رکورددار بوده است. جنایات یهودی‌ستیزانه در سال ۲۰۲۲ با اندکی کاهش به میزان ۱۲٫۷۵ درصد (۲۶۴۱ مورد گزارش شده) نسبت به سال قبل (۳۰۲۷ مورد) ثبت شده است. وزارت کشور هشدار داد ۸۴ درصد از این اعمال بانگیزه‌های راست‌گرایانه انجام شده است.

شبکه اصلی یهودی‌ستیزی آلمان^{۳۴} در گزارش سالانه خود در سال ۲۰۲۳، ۲۴۸۰ مورد یهودی‌ستیزی را در سال ۲۰۲۲ گزارش کرد. این شبکه گزارش داد بین ۷ اکتبر تا ۹ نوامبر ۲۰۲۳، ۹۹۴ رویداد یهودی‌ستیز تأیید شده در آلمان رخ داده که در مجموع ۲۹ حادثه در روز می‌باشد.

در نیمه اول سال ۲۰۲۳ تظاهرات اعضای جناح راست در مقایسه با نیمه اول سال ۲۰۲۲، سه برابر بود که بسیاری از آن‌ها دارای مضامین ضد مهاجر بوده‌اند.

^{۳۳}Reem Alabali-Radovan

^{۳۴}Radio in the American Sector (RIAS)

یک ایستگاه رادیویی و تلویزیونی در بخش آمریکایی برلین در طول جنگ سرد که پس از جنگ جهانی دوم توسط مقامات اشغالگر ایالات متحده در سال ۱۹۴۶ برای ارائه اخبار و گزارش‌های سیاسی به جمعیت آلمان در برلین و اطراف آن تأسیس شد.

گزارش نهایی^۵ گروهی از کارشناسان درباره احساسات ضد مسلمانان در آلمان و پس از سه سال نظارت به این نتیجه رسید که نفرت ضد مسلمانان گسترده است و مسلمانانی که آشکارا قابل شناسایی هستند، مانند زنان یا دخترانی که روسری به سر دارند، تحت تأثیر ویژه قرار گرفته‌اند. نژادپرستی ضد مسلمانان در زندگی روزمره، به‌ویژه در مدرسه، محل کار و فضای مجازی وجود دارد.

در ماه ژوئن، وزیر کشور در سطح ایالتی متعهد شدند پیشگیری از جنایات نفرت و خشونت ضد دگرباشان جنسی را از طریق آموزش اجرای قانون و معرفی افراد تعیین شده در ایستگاه‌های پلیس در سراسر آلمان تقویت کنند. وزیر کشور فدرال گفت که پلیس بیش از ۱۴۰۰ جنایت ناشی از نفرت علیه اعضای جوامع دگرباشان جنسی در آلمان را ثبت کرده است.

در ماه مه، کمیسر حقوق بشر فدرال نگرانی خود را در مورد تنزل حقوق دگرباشان جنسی ابراز کرد.

در موضوع تبعیض نژادی، آژانس مستقل ضد تبعیض فدرال اعلام کرد ۸۸۲۷ مورد درخواست مشاوره در سال ۲۰۲۲ دریافت کرده که نسبت به سال ۲۰۲۱، ۱۴ درصد و نسبت به سال ۲۰۱۹، ۵۰ درصد افزایش داشته است.

از کل شکایات، ۴۳ درصد به تبعیض نژادی، ۲۷ درصد به تبعیض ناشی از معلولیت، ۲۱ درصد به تبعیض جنسیتی و ۱۰ درصد به تبعیض سنی مربوط می‌شود. اکثر افراد (۲۷ درصد) در بازار کار تبعیض را تجربه کرده‌اند. این آژانس خواستار اصلاح قانون ضد تبعیض آلمان شد تا آن را برای نهادهای عمومی از جمله پلیس و قوه قضاییه قابل اجرا کند. گفتنی است در توافقنامه ائتلافی ۲۰۲۵-۲۰۲۱، دولت ائتلافی سه‌حزبی وعده اصلاحات برای تقویت و گسترش دامنه قانون را داد، اما در زمان نگارش این گزارش اقدامی انجام نشده بود.

^۵<https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/pressemitteilungen/DE/2023/06/uem-abschlussbericht.html>

عدالت بین‌المللی

مقامات قضایی آلمان به جمع‌آوری شهادت شهود درباره جنایات جدی ارتكابی در اوکراین به‌عنوان بخشی از تحقیقات ساختاری که در سال ۲۰۲۲ آغاز شد، ادامه دادند. همچنین محاکمه فردی^{۳۶} که گفته می‌شود به‌عنوان پزشک در دو بیمارستان نظامی سوریه کار می‌کرد به اتهام جنایت علیه بشریت در فرانکفورت ادامه یافت.

در ماه ژانویه، یک سازمان غیردولتی^{۳۷} و ۱۶ نفره شکایتی کیفری به مقامات قضایی آلمان علیه ژنرال‌های ارشد نظامی میانمار و دیگران به دلیل نسل‌کشی، جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت ارائه کردند.

در ماه فوریه، دادگاه عالی منطقه‌ای برلین، یکی از اعضای جنبش فلسطین آزاد سوریه، را به دلیل دست داشتن در جنایات جنگی و قتل‌های مرتکب شده در سوریه در سال ۲۰۱۴ به حبس ابد محکوم کرد. همچنین دادگاه دادگستری فدرال حکم محکومیت ایاد الغریب، یک مقام سابق اطلاعاتی سوریه را به دلیل کمک و مشارکت در جنایات علیه بشریت توسط دادگاه عالی منطقه‌ای تأیید کرد. درخواست تجدیدنظر انور، در مورد محکومیتش به جرم جنایت علیه بشریت در زمان نگارش این مقاله در حال بررسی بوده است.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

پناهندگان، پناهجویان و مهاجران

Organization for Defending Victims of Violence

بر اساس داده‌های دولت، ۱۸۸۹۶۷ نفر در شش ماهه اول سال ۲۰۲۳ در آلمان درخواست پناهندگی داده‌اند که نسبت به سال قبل ۷۸٫۱ درصد افزایش داشته است. بیشترین متقاضیان از سوریه، افغانستان، ترکیه، ایران و عراق بوده‌اند.

^{۳۶}Alaa M

^{۳۷}Fortify Rights

در ماه آوریل ۱،۱ میلیون اوکراینی در آلمان زندگی می‌کردند که بزرگترین گروه اتباع خارجی در این کشور می‌باشد. وزارت کشور اعلام کرد که تا ژوئیه، ۲۴۳۰۰۰ نفر که از جنگ در اوکراین فرار کرده بودند، پس از ترک آلمان یا به اوکراین بازگشتند یا به جای دیگری نقل مکان کرده‌اند. به دنبال دستورالعمل حفاظت موقت اتحادیه اروپا، دولت سیاست استثنایی خود را تمدید کرد. این سیاست به افراد فراری از جنگ در اوکراین اجازه می‌دهد در آلمان اقامت کرده، اجازه کار و دسترسی به حمایت‌های اجتماعی تا ۴ مارس ۲۰۲۵ را داشته باشند.

گفتنی است پناهجویان و پناهندگان هفته‌ها یا ماه‌ها را در مراکز بزرگ پذیرش به دلیل نبود مسکن مقرون به صرفه در مناطق مختلف سپری کرده‌اند. باوجود افزایش قابل توجه ظرفیت پذیرش در سراسر کشور به واسطه جنگ در اوکراین، بسیاری از مراکز تقریباً پر هستند.

پس از تسلط طالبان در افغانستان در سال ۲۰۲۱، به گفته وزارت کشور، آلمان بیش از ۲۸۰۰۰ کارمند محلی سابق و خانواده آن‌ها و هزاران مدافع حقوق بشر و روزنامه‌نگار را از طریق سایر برنامه‌های پذیرش یا به دلایل بشردوستانه پذیرفته است.

در ماه مارس، دولت به دلیل نگرانی‌ها در مورد روش‌های غربالگری، به‌طور موقت یک برنامه ویژه را برای آوردن بیش از ۱۰۰۰ افغان در معرض خطر به آلمان تعلیق کرد. اگرچه دولت این برنامه را از سر گرفت، اما در زمان نگارش این مقاله حتی یک افغان از آن بهره‌برده بود.

در ژانویه، مقامات آلمانی یک فعال^۸ تاجیک مخالف را علی‌رغم نگرانی‌های جدی از آزار و شکنجه دیدن پس از بازگرداندن به تاجیکستان، اخراج کردند. در ماه مارس، در پی یک محاکمه ناعادلانه، یک دادگاه تاجیکستان او را به دلیل تحریک به سرنگونی حکومت به هفت سال زندان محکوم کرد.

^۸Abdullohi Shamsiddin

جهت گیری و هویت جنسی

در ماه اوت، دولت با پیش نویس قانون تعیین سرنوشت^{۳۹} موافقت کرد. این قانون به دگرباشان جنسی اجازه می دهد نام و جنسیت خود را در اسناد رسمی برای نشان دادن هویت جنسی خود از طریق یک رویه اداری ساده و بدون نیاز به «گزارش های کارشناسی» تبعیض آمیز تغییر دهند.

حاکمیت قانون

در گزارش سالانه حاکمیت قانون، کمیسیون اروپا به کمبود منابع کافی برای سیستم قضایی آلمان اشاره کرده و بر نظارت بهتر به فعالیت ها پیرامون متون قانونی و ایجاد یک مبنای قانونی برای حق روزنامه نگاران برای دریافت اطلاعات از مقامات فدرال، توصیه هایی را ارائه کرد. به گفته گزارشگران بدون مرز، آلمان در رتبه بندی آزادی مطبوعات در سال ۲۰۲۳ به دلیل افزایش خشونت و حملات لفظی علیه روزنامه نگاران، کاهش کثرت گرای رسانه ای، دسترسی پراکنده به اطلاعات و پیش نویس لایحه هایی که «حفاظت از منابع روزنامه نگاری را تهدید می کند»، از رتبه ۱۶ سال ۲۰۲۲ به رتبه ۲۱ سقوط کرد.

در ماه اکتبر، مقامات برلین به دنبال تشدید خصومت ها در سرزمین های اشغالی فلسطین و افزایش شدید تلفات غیرنظامیان، ممنوعیت هایی را برای اعتراضات در طرفداری از فلسطین وضع کردند. آن ها نتوانستند ارزیابی های لازم در مورد اینکه آیا محدودیت های تجمع آزاد ضروری و متناسب هستند یا خیر را انجام دهند.

در ماه مه، پلیس برلین چندین تظاهرات به مناسبت روز نکبت را با استناد به موارد خشونت و اظهارات یهودی ستیزانه ممنوع کرد. همچنین پلیس در تظاهراتی که به دلیل بیانیه های یهودی ستیزانه و فعالیت های غیرقانونی توسط یهودیان و فلسطینی های اسرائیلی و آلمانی سازمان دهی شده بود، مداخله کرد در حالی که در شهرهای دیگر، مانند فرانکفورت، تظاهرات مجاز بود.

^{۳۹}Selbstbestimmungsgesetz

حقوق بشر و تجارت

قانون زنجیره تأمین^۴ در ژانویه اجرایی شد. اگرچه این اتفاق گام مهمی است اما این قانون - که شرکت‌ها را موظف می‌کند تا خطرات حقوق بشر را در زنجیره تأمین خود شناسایی، پیشگیری، رسیدگی و به‌طور عمومی گزارش دهند، فقط به قانون‌گذاران اجازه می‌دهد تا اقدامات اداری را آغاز کنند یا در شرایط محدودی که در قانون مشخص شده است، مجازات اعمال کنند. این قانون هیچ مقرراتی برای مسئول دانستن شرکت‌ها در دادگاه‌ها را در برنمی‌گیرد و فقط برای نهادهای موجود در زنجیره ارزش کاربردی محدودی دارد.

حقوق زنان و دختران

طبق آمار دولتی منتشر شده در ماه ژوئیه، پلیس ۲۴۰۵۴۷ مورد خشونت خانگی را در سال ۲۰۲۲ ثبت کرده است که نسبت به سال ۲۰۲۱ افزایش ۸٫۵ درصدی داشته است. زنان بیش از ۷۰ درصد قربانیان را تشکیل می‌دهند. بر اساس نتایج یک مطالعه، تعداد موارد گزارش شده توسط شریک جنسی نسبت به سال ۲۰۲۱، ۹٫۴ درصد افزایش یافته و زنان ۸۰ درصد قربانیان را تشکیل می‌دهند. خشونت درون خانواده که به ویژه کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، ۷٫۷ درصد افزایش یافته است. کارشناسان پیشنهاد می‌کنند که موقعیت‌های اقتصادی - اجتماعی متزلزل پس از همه‌گیری کووید-۱۹ با گزارش بیشتر موارد به پلیس ممکن است عامل این افزایش باشد. بر اساس گزارش، مقامات متعهد شدند از افراد آسیب‌دیده از جمله سرمایه‌گذاری در پناهگاه‌های قربانیان خشونت خانگی حمایت بیشتری کنند. بر اساس بیانیه‌ای که در ماه ژوئیه توسط انجمن پناهگاه‌های زنان صادر شد، ۱۴۰۰۰ مکان دیگر مورد نیاز است. در یک نظرسنجی که توسط طرح

^۴The Supply Chain Act

بین‌المللی آلمان^۴ انجام شد، ۳۳ درصد از مردان ۱۸ تا ۳۵ ساله گفتند که خشونت علیه زنان می‌تواند «قابل قبول» باشد و ۳۴ درصد نیز گفتند که قبلاً خشونت علیه شریک زن را بکار برده‌اند.

در ماه ژوئن، آلمان کنوانسیون خشونت و آزار و اذیت سازمان بین‌المللی کار را تصویب کرد که استانداردهای جهانی را برای پیشگیری و واکنش به خشونت و آزار و اذیت در محل کار تعیین می‌کند. سقط جنین طبق قوانین کیفری غیرقانونی باقی می‌ماند مگر در ۱۲ هفته اول بارداری که خطری برای سلامت مادر، بارداری ناشی از تجاوز جنسی یا گواهی پزشکی و براساس شرایط اجباری وجود داشته باشد. گروه‌های مدافع حقوق زنان همچنان خواستار جرم‌زدایی از سقط جنین و حذف موانعی مانند مشاوره اجباری شده‌اند.

در پرونده‌ای که توسط گروه چهل روز برای زندگی، مطرح شد، یک دادگاه عالی در ژوئن در حکمی اعلام کرد ممنوعیت تظاهرات مسالمت‌آمیز، از جمله مراسم مذهبی در خارج از کلینیک‌های سقط جنین، خلاف قانون اساسی است.

فقر و نابرابری

در ژانویه، طرح «مزایای شهروندی»^۵ با کمک هزینه‌های اندکی بالاتر، جایگزین شکل قبلی حمایت از تأمین اجتماعی شد. گروه‌های ضد فقر گفته‌اند این مبلغ ناکافی است و از تحریم‌های تنبیهی علیه دریافت کنندگانی که به عنوان ناسازگار تلقی می‌شوند، انتقاد کرده‌اند. تا زمان نگارش این گزارش، اقدامات پیشنهادی برای مقابله با فقر فزاینده کودکان اتخاذ نشده بود. افزایش هزینه‌های زندگی، از جمله قیمت مواد غذایی، بسیاری از افراد را قادر به تأمین استانداردهای مناسب زندگی نکرده است. خانواده‌های تک والدی که ۸۸ درصد آن‌ها را زنان سرپرستی می‌کنند به‌ویژه تحت تأثیر بیشتری قرار گرفته‌اند.

^۴Plan International Germany
^۵[Citizen's Income](#)

تغییرات آب‌وهوا و تأثیرات سیاست بر آن

آلمان به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای اتحادیه اروپا، عامل مهمی در بحران آب‌وهوا و تلفات فزاینده آن بر حقوق بشر در سراسر جهان است. در ماه ژوئیه، آژانس محیط‌زیست آلمان اعلام کرد مجموع انتشارات گلخانه‌ای در سال ۲۰۲۲ نسبت به سال قبل ۱,۹ درصد کاهش یافته، اما نگرانی در مورد افزایش استفاده از زغال‌سنگ افزایش داشته است. آلمان همچنان در میان ۱۰ تولیدکننده زغال‌سنگ در جهان قرار دارد و از زیرساخت‌های جدید سوخت فسیلی در داخل و خارج از کشور پشتیبانی می‌کند. بر اساس گزارشی^{۴۳} دولت باید برای انجام تعهدات خود تحت توافق پاریس اقدامات بیشتری انجام دهد. همچنین دولت در حال برنامه‌ریزی برای جلوگیری از مرگ‌ومیر ناشی از موج گرما است.

سیاست خارجی و اثر آن بر حقوق بشر

حقوق بشر به عنوان یک اصل راهنما در سیاست خارجی در توافقنامه ائتلاف ۲۰۲۱ سه حزب تشکیل دهنده دولت فعلی آلمان گنجانده شده است. وزیر امور خارجه آلمان^{۴۴}، حقوق بشر و سیاست خارجی مبتنی بر ارزش را به عنوان ستون‌های اصلی سیاست خارجی آلمان اعلام کرد. در مارس ۲۰۲۳ نیز وزارت خارجه رهنمودهایی برای سیاست خارجی فمینیستی ارائه کرده است. در واقع، حقوق بشر اغلب یک نگرانی ثانویه است که بر سایر منافع برتری دارد. سیاست خارجی آلمان در سال ۲۰۲۳ همچنین در کنار سایر موارد به دنبال مهار تهدیدهای امنیتی روسیه علیه اروپا، تنوع بخشیدن دسترسی به منابع انرژی و بازارهای اقتصادی، مقابله با بحران آب‌وهوا و تنظیم روابط با به اصطلاح جنوب جهانی^{۴۵} بوده است.

^{۴۳}Climate Action Tracker

^{۴۴}Annalena Baerbock

^{۴۵}طبق کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (UNCTAD)، جنوب جهانی به‌طور گسترده شامل آفریقا، آمریکای لاتین و دریای

کارائیب، آسیا (به استثنای اسرائیل، ژاپن و کره جنوبی) و اقیانوسیه (به استثنای استرالیا و نیوزیلند) است.

در واکنش به خصومت‌های بین اسرائیل و حماس که در ماه اکتبر آغاز شد، دولت آلمان علناً حملات حماس به غیرنظامیان در اسرائیل را محکوم کرد. با این حال نقض آشکار حقوق بین‌المللی بشردوستانه توسط اسرائیل در غزه را محکوم نکرده است. دولت آلمان نیاز به پاسخگویی در قبال جنایات بین‌المللی، از جمله در دیوان بین‌المللی کیفری را نیز برجسته نکرده است. آلمان به عنوان یکی از متحدان کلیدی اسرائیل به آن کمک نظامی کرده (که این خطر را به همراه داشته که مقامات آلمانی را در جنایات جنگی شریک ساخته است).

آلمان به ایفای نقش اصلی در هماهنگی محکومیت بین‌المللی تهاجم تمام‌عیار روسیه به اوکراین ادامه داده است. دولت آلمان کمک‌های گسترده‌ای به اوکراین کرد و همچنین از تحقیقات مربوط به جنایات جنگی توسط دیوان بین‌المللی کیفری و مقامات قضایی اوکراین حمایت کرده است.

در ماه ژوئیه، آلمان اولین استراتژی خود در مورد چین را منتشر کرد. این استراتژی نقض حقوق چین را توصیف می‌کند و حقوق بشر را از نظر مفهومی در اولویت قرار می‌دهد، اما سیاست‌های دولت چین در مورد اویغورها را به عنوان جنایت علیه بشریت توصیف نمی‌کند. وزیر امور خارجه آلمان در سفر خود به چین در ماه آوریل، علناً نگرانی‌های مربوط به حقوق بشر را مطرح کرد؛ اما وقتی نخست‌وزیر چین با صدراعظم، اولاف شولز، در برلین ملاقات کرد، خبرنگاران اجازه نداشتند در کنفرانس مطبوعاتی سؤال پرسند.

آلمان در روابط خود با سایر دولت‌هایی که سوابق حقوقی ضعیفی داشتند، در خصوص مطرح کردن نگرانی‌های حقوق بشری بسیار کم‌کاری کرده است. آلمان روابط خود را با هند علی‌رغم تشدید سرکوب جامعه مدنی و رسانه‌ها توسط دولت مودی و تبعیض فزاینده آن علیه اقلیت‌های مذهبی تقویت کرده است. در ماه فوریه و برای اجلاس سران گروه ۲۰ در سپتامبر، صدراعظم بدون اینکه به طور برجسته نقض حقوق بشر را مطرح کند، به هند سفر کرد.

آلمان همچنین روابط خود را با کشورهای عربی خلیج فارس تقویت کرده است. دولت صادرات تسلیحات به عربستان سعودی و امارات متحده عربی را کاهش داد، اما همچنان مانع از تحویل

جنگ‌های جنگنده نشده است. نخست‌وزیر در سفر خود به عربستان سعودی در ماه مه، ترویج روابط اقتصادی نزدیک‌تری را خواستار شد، اما در همین حال نگرانی‌های حقوق بشری را نیز مطرح کرد. وزارت کشور آلمان پس از گزارش‌هایی مبنی بر کشته شدن صدها مهاجر اتیوپیایی توسط سعودی‌ها در مرز با یمن، برنامه آموزشی خود را برای نیروهای مرزی عربستان متوقف کرد.

در شورای حقوق بشر، آلمان در مورد تعدادی از مسائل کلیدی، از جمله در مورد قطعنامه‌ای برای اطمینان از بررسی مداوم سوابق حقوق داخلی روسیه و دیگری برای شروع تحقیقات در مورد تخلفات جدی مرتکب شده در درگیری در سودان، به اقداماتی دست‌زده است. با این حال، آلمان نتوانسته برای اطمینان از تجدید تحقیقات حیاتی در مورد اتیوپی تلاش‌هایی جدی انجام دهد و در کنار اقلیتی از کشورها به قطعنامه‌ای در مورد نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و عدم بردباری مرتبط رأی داد.

آلمان نگرانی‌های حقوق بشری خود را درباره توافق اتحادیه اروپا و تونس درباره مهاجرت اعلام کرده، اما هیچ اقدام مشخصی برای مشروط کردن اجرای آن به بهبود حقوق بشر انجام نداده است. در ماه فوریه، هفت گزارشگر ویژه سازمان ملل نگرانی شدید خود را در مورد شکست آلمان در اجرای تعهدات خود به نامیبیا (در دوران استعمار آلمان) بر اساس حقوق بین‌المللی حقوق بشر ابراز کردند. از نظر ایشان این سابقه نیازمند پرداخت غرامت با احترام به حقوق از جمله مشارکت معنادار و نمایندگی جوامع آسیب‌دیده، و رسیدگی به تأثیر مداوم جنایات ارتكابی در دوران استعمار آلمان بر نامیبیا می‌باشد.

در نهایت این که آلمان یکی از سهامداران اصلی صندوق بین‌المللی پول است. اما گام‌هایی در چارچوب اختیارات خود برای اصلاح سیاست‌های صندوق بین‌المللی پول که حقوق بشر را تهدید می‌کند، انجام نداده است.

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر کانادا در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر کانادا به موضوعاتی همچون حقوق مردمان بومی، خشونت علیه زنان و دختران بومی، بازداشت مهاجرتی، مسئولیت‌پذیری شرکتی، مبارزه با تروریسم، سیاست تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن و درنهایت سیاست خارجی کانادا و اثر آن بر حقوق بشر بین‌المللی اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم‌شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

به اعتقاد دیده‌بان دولت نخست‌وزیر، جاستین ترودو، از زمان روی کار آمدن در سال ۲۰۱۵، گام‌های مهمی برای پیشبرد حقوق بشر در داخل و خارج از کشور برداشته است. علیرغم پیشرفت در چند زمینه کلیدی، طیفی از چالش‌های عمیقاً ریشه‌دار باقی‌مانده است. این موارد شامل سوءاستفاده‌های گسترده علیه مردم بومی و بازداشت‌شدگان مهاجر، از جمله افراد دارای معلولیت است. ناکامی کانادا در کاهش اثرات تغییر اقلیم و ارائه حمایت کافی از سوی دولت، همچنین منجر به نقض قوانین در جوامع بومی در سراسر کشور شده و در عین حال خطرات را برای افراد دارای معلولیت، کودکان و افراد مسن بیشتر کرده است. دولت ترودو در رسیدگی به نگرانی‌های جدی حقوق بشر در خارج از مرزهای کانادا، از جمله مصونیت از مجازات برای سوءاستفاده شرکت‌های استخراجی کانادایی در خارج از کشور، شکست خورده است. کانادا همچنین در ارائه کمک‌های کنسولی یا بازگرداندن گروهی از مردان، زنان و کودکان کانادایی که به‌طور غیرقانونی در شرایط تهدیدکننده زندگی در شمال شرق سوریه بازداشت‌شده‌اند، نیز ناکام بوده است.

محورهای مهم این گزارش عبارتند از:

حقوق مردمان بومی

بر اساس گزارش، در آوریل ۲۰۲۳، روسای پلیس به نمایندگی از ۹ نیروی پلیس ملل اول (بومیان) در استان انتاریو شکایتی را علیه دولت فدرال به دادگاه حقوق بشر کانادا ارائه کردند که با موضوع تبعیض به دلیل «کمبود بودجه و کمبود منابع برای ایمنی جوامع بومی» می‌باشد.

پس از ۱۶ سال مبارزه قانونی، دادگاه حقوق بشر کانادا در ماه ژوئیه، غرامتی به ارزش ۲۳,۴ میلیارد دلار کانادا برای پرداخت به قربانیان سیستم رفاه کودکان ملل اول را تصویب کرد. گفتنی است در سال ۲۰۱۶، دادگاه متوجه شده بود دولت فدرال علیه این گروه با کم بودن خدمات برای کودکان و خانواده‌هایشان و امتناع از پرداخت هزینه مراقبت‌های بهداشتی ضروری، تبعیض نژادی قائل شده است.

در ماه آوریل، نمایندگان بیش از ۵۰ جامعه بومی در سراسر آمریکای شمالی گزارشی را به‌عنوان بخشی از بررسی دوره‌ای جهانی شورای حقوق بشر (یوپی‌آر) درباره سابقه حقوق بشر کانادا ارائه کردند که در آن حمایت کانادا از ایجاد یک خط لوله بحث‌برانگیز مرزی، معروف به خط ۵، که نفت خام را از طریق منطقه دریاچه‌های بزرگ منتقل می‌کند، محکوم شده است.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حقوق مردمان بومی در گزارش خود به شورای حقوق بشر در ماه ژوئیه، از کانادا خواست تا معدن و سایر فعالیت‌های تجاری در مقیاس بزرگ را در منطقه حلقه آتش به حالت تعلیق درآورد و ساخت‌وساز یا عملیات ساحلی خطوط لوله GasLink، Trans Mountain و Line 5، تا زمانی که رضایت آزاد، قبلی و آگاهانه مردم بومی تحت تأثیر قرار داشته باشد، را متوقف کند.

در ماه ژوئن، دولت فدرال برنامه اقدام خود را برای اجرای اعلامیه سازمان ملل در مورد حقوق مردمان بومی باوجود درخواست برای مشورت بیشتر با جوامع ملل اول در ماه آوریل منتشر کرد.

برنامه اقدام شامل ۱۸۱ اقدامی است که دولت قصد دارد برای پیشبرد حقوق ملل اول، اینویت و مردم متیس در کانادا انجام دهد.

خشونت علیه زنان و دختران بومی

در ماه مه، نمایندگان پارلمان کانادا به اتفاق آرا از طرحی حمایت کردند که مرگ و ناپدید شدن زنان و دختران بومی را یک وضعیت اضطراری ملی اعلام می‌کرد و خواستار اختصاص بودجه فدرال برای سیستم هشدار عمومی جدید شدند. در پاسخ به یکی از توصیه‌های کلیدی تحقیق ملی در مورد زنان و دختران بومی مفقود و کشته‌شده، دولت فدرال سرمایه‌گذاری ۱۰۳ میلیون دلاری کانادا را در ماه مه برای ساخت و حمایت از ۱۷۸ پناهگاه و خانه‌های انتقالی برای زنان بومی، کودکان و دگرباشان جنسی که از خشونت فرار می‌کنند، اعلام کرد.

بازداشت مهاجرتی

به گفته دیده‌بان، افرادی که در بازداشت مهاجرت هستند، از جمله افراد دارای معلولیت و کسانی که به دنبال پناهندگی در کانادا هستند، به‌طور مرتب با دستبند و غل و زنجیر بازداشت می‌شوند. بدون محدودیت زمانی برای بازداشت مهاجرت، آن‌ها را می‌توان برای ماه‌ها یا سال‌ها بازداشت کرد و در خطر نگهداری نامحدود قرارداد. بسیاری از آن‌ها در زندان‌های استانی در کنار افرادی که به اتهامات جنایی یا محکومیت بازداشت شده‌اند، نگهداری می‌شوند و همچنین گاهی اوقات در سلول انفرادی قرار می‌گیرند.

هیچ نظارتی بر آژانس خدمات مرزی کانادا^۴ که تنها آژانس اصلی اجرای قانون مهاجرتی در کانادا است، وجود ندارد. اقدامات کنترل نشده آژانس ناشی از اختیارات گسترده و اجرایی خود بارها منجر به نقض جدی حقوق بشر در زمینه بازداشت مهاجرت شده است. از جمله سلول انفرادی

^۴The Canada Border Services Agency (CBSA)

طولانی‌مدت در زندان‌هایی با تدابیر امنیتی بالا، بازداشت کودکان و جدایی خانواده، بازداشت نامحدود و سلب ظرفیت قانونی افراد مبتلا به بیماری‌های روانی. متأسفانه دولت فدرال قوانین نظارتی را معرفی کرده، اما آن‌ها هنوز تصویب نشده‌اند.

آژانس به‌طور سنتی برای قرار دادن افراد در مراکز نگهداری مهاجران، زندان‌های استانی یا سایر بازداشتگاه‌ها دارای اختیارات گسترده بوده است. پس از راه‌اندازی کمپین^{۴۷} مشترک دیده‌بان حقوق بشر و عفو بین‌الملل در سال ۲۰۲۱، هشت استان از ده استان کانادا از فسخ قراردادهای بازداشت مهاجرتی خود با دولت فدرال خبر دادند. این بدان معنی است که آژانس دیگر قدرت بازداشت مدعیان پناهندگی و مهاجران را در زندان‌های آن استان‌ها صرفاً به دلایل مهاجرت نخواهد داشت.

مسئولیت‌پذیری شرکتی

کانادا برای کسب اطمینان از نظارت معنی‌دار مقامات بر استخراج شرکت‌های کانادایی فعال در خارج از کشور، گام‌هایی برنداشته است. جوامع و کارگرانی که حقوق آن‌ها زیر پا گذاشته‌شده، اغلب قادر به دسترسی به عدالت نیستند و مدافعان حقوق بشر اغلب با خشونت و ارباب مواجه می‌شوند.

در پاسخ به شکایات ارائه‌شده در سال ۲۰۲۲ توسط ائتلافی از ۲۸ سازمان حقوق بشری، اعلام شد تحقیقاتی در ماه اوت علیه سه شرکت کانادایی که ادعا می‌شد از کار اجباری اویغورهای چین استفاده کرده‌اند آغاز شده است.

در ماه مه، ائتلافی از سازمان‌های جامعه مدنی، از جمله دیده‌بان حقوق بشر، از قانون جدید کار اجباری و کار کودکان که توسط نمایندگان پارلمان کانادا تصویب شده بود، انتقاد کردند. دلیل این

امر ناتوانی در الزام شرکت‌ها در صورت اطلاع از سوءاستفاده در زنجیره تأمین خود و ارائه کمک به قربانیان بوده است.

در ماه فوریه، اعضای کمیته دائمی تجارت بین‌الملل مجلس عوام جلساتی را درباره تأثیرات مضر شرکت‌های معدنی کانادایی در خارج از کشور برگزار کردند. شبکه کانادایی مسئولیت‌پذیری شرکتی^{۴۸} شش گزارش جدید را ارائه کرد مبنی بر آن که شرکت‌های کانادایی و زیرمجموعه‌های آن‌ها در خارج از کشور را با سوءاستفاده‌های «گسترده و مداوم» از جمله اتهامات مربوط به قتل، شکنجه، کار اجباری، بازداشت خودسرانه و ارباب مرتبط می‌کرد.

در ماه سپتامبر، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد اشکال معاصر برده‌داری از دولت کانادا خواست با ارائه قانونی، شرکت‌های کانادایی را ملزم به اجرای حقوق بشر کند.

مبارزه با تروریسم

در پاسخ به فشار فزاینده بین‌المللی و شکایت فدرال، کانادا در ماه‌های آوریل و ژوئیه، ۱۹ زن و کودک کانادایی را که حداقل از سال ۲۰۱۹ به‌طور غیرقانونی در اردوگاه‌های مظنون به گروه داعش در شمال شرق سوریه بازداشت شده بودند، به خانه بازگرداند. با این حال، کانادا از بازگرداندن یک مادر کانادایی و شش فرزندش خودداری کرد و دلیل آن را نگرانی‌های امنیتی در مورد مادر اعلام کرد. در ماه ژوئیه، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر و مبارزه با تروریسم از دولت کانادا خواست در تصمیم خود برای بازگرداندن این مادر کانادایی از سوریه به همراه فرزندانش تجدیدنظر کند.

کانادا همچنین از بازگرداندن حداقل هشت مرد کانادایی که در شمال شرق سوریه به اتهام ارتباط با داعش بازداشت شده بودند، خودداری کرد. همه آن‌ها در شرایط وخیم و گاهی اوقات تهدیدکننده زندگی نگهداری می‌شوند.

⁴⁸The Canadian Network on Corporate Accountability (CNCA)

گفتنی است یک دادگاه فدرال در اتاوا به این نتیجه رسید کانادا منشور حقوق و آزادی‌های این کشور را به دلیل عدم انجام تمام اقدامات منطقی برای بازگرداندن کانادایی‌ها به خانه نقض کرده است.

سیاست تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن

کانادا به‌عنوان یکی از ۱۰ تولیدکننده بزرگ گازهای گلخانه‌ای در جهان و یکی از بالاترین سرانه انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان، به بحران آب‌وهوا و تلفات فزاینده آن بر حقوق بشر در سراسر جهان دامن می‌زند. دولت ترودو از زمان انتخاب مجدد در سال ۲۰۲۱، بارها متعهد شده اقدامات بلندپروازانه‌ای را برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای دنبال کند.

به گفته دیده‌بان، کانادا بزرگترین تأمین‌کننده مالی سوخت‌های فسیلی در میان کشورهای گروه ۲۰ است و پروژه‌هایی را برای تولید نفت و گاز داخلی تا سال ۲۰۵۰ طراحی نموده است. استخراج نفت از ماسه‌های نفتی کانادا یکی از آلاینده‌ترین روش‌های تولید نفت در سطح جهان است. دولت همچنان مجوز گسترش خطوط لوله نفت و گاز، از جمله در زمین‌های بومیان را صادر می‌کند. برنامه‌های افزایش تولید سوخت فسیلی، تعهدات حقوق بشری دولت برای اتخاذ و اجرای سیاست‌های

کاهش آب‌وهوا را نادیده می‌گیرد.

سیاست‌های تغییر اقلیم فدرال و استانی نتوانسته‌اند اقدامات کافی را برای حمایت از ملل اول در سازگاری با تأثیرات فعلی و پیش‌بینی شده تغییرات آب‌وهوا انجام دهند و آن‌ها تا حد زیادی تأثیرات تغییرات اقلیم بر حق بر غذای ملل اول را نادیده گرفته‌اند.

بیش از ۱۷ میلیون هکتار از جنگل‌ها در سال ۲۰۲۳ تحت تأثیر شرایط گرم و خشک در آتش‌سوزی‌های جنگلی در سراسر کانادا از بین رفته، هزاران نفر را آواره کرد و بر کیفیت هوا در سراسر کشور و ایالات متحده تأثیر منفی گذاشته است.

گزارش منتشر شده در ژوئن ۲۰۲۳ توسط مرکز کنترل بیماری در بریتیش کلمبیا تأیید کرد اوج گرمای سال ۲۰۲۱ منجر به مرگ بیش از ۱۳۰ نفر بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی شده است. این آمار نشان‌دهنده حدود ۸ درصد از کل مرگ‌ومیرها در طول گرما است. این گزارش همچنین تأیید می‌کند که افراد مبتلا به اسکیزوفرنی معمولاً با وجود خطرات زیاد، در اولویت پیام‌های بهداشت عمومی در مورد گرمای شدید قرار نمی‌گیرند.

بازیگران بین‌المللی

در ماه ژوئیه، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حقوق مردمان بومی، گزارشی از سفر به کانادا ارائه کرد و از دولت خواست فوراً به «نژادپرستی عمیق، سیستمی و ساختاری که بر مردم بومی تأثیر می‌گذارد» رسیدگی کند. همچنین گزارشگر ویژه اشکال معاصر برده‌داری پس از بازدید از کانادا از اوت تا سپتامبر، از دولت خواست بررسی مؤثر حقوق بشر در فعالیت‌های شرکت‌های کانادایی و اصلاح برنامه‌های مهاجرتی انجام شود.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر و مبارزه با تروریسم در ماه اوت، پس از سفر به شمال شرق سوریه، شکست کانادا در قبول مسئولیت اتباع خود که به‌طور غیرقانونی در زندان‌ها و اردوگاه‌های مظنونان داعش بازداشت شده‌اند، محکوم کرد.

سیاست خارجی و اثر آن بر حقوق بشر

به گفته وزیر امور خارجه کانادا این کشور قصد دارد برای عضویت در شورای حقوق بشر سازمان ملل برای دوره ۲۰۲۸-۲۰۳۰ نامزد شود.

در ماه اکتبر دادگاه بین‌المللی دادگستری به‌عنوان بخشی از پرونده‌ای که کانادا و هلند علیه سوریه مطرح کردند، به اتهام نقض کنوانسیون منع شکنجه، شروع به رسیدگی کرد. در طول سال ۲۰۲۳، کانادا مجموعه‌ای از اقدامات را علیه دولت ایران اعمال کرد، از جمله چهاردهمین بسته تحریم‌ها علیه

مقامات ایرانی به دلیل نقض فاحش و سیستماتیک حقوق بشر. همچنین در ماه ژانویه نیز کانادا بر تعهد خود مبنی بر پاسخگویی ایران برای سرنگونی پرواز ۷۵۲ خطوط هوایی اوکراین در سال ۲۰۲۰ و تضمین غرامت برای خانواده‌های قربانیان تأکید کرد.

در ماه اوت، کانادا تحریم‌های بیشتری را علیه ۴ فرد و ۲۹ نهاد با «ارتباط مستقیم با مجتمع نظامی-صنعتی روسیه» اعمال کرد که بر اساس تحریم‌هایی که در ژوئیه اعلام شده بود بخش هسته‌ای روسیه را هدف قرار داده بود. همچنین در ماه اوت، کانادا تحریم‌های جدیدی را علیه ۱۵ فرد و ۳ نهاد روسی، از جمله مقامات ارشد دولت، قوه قضائیه و کمیته تحقیقاتی روسیه که مستقیماً در نقض حقوق بشر علیه رهبران مخالف روسیه دست دارند، اعلام کرد.

پس از سومین سالگرد انفجار بیروت، کانادا در ماه اوت به بریتانیا و ایالات متحده برای اعمال تحریم‌ها علیه سه شهروند لبنانی به دلیل دست داشتن در اعمال فساد قابل توجه پیوست.

در ژانویه، در دومین سالگرد کودتای میانمار، کانادا تحریم‌هایی را علیه شش فرد و ممنوعیت‌های جدیدی برای «صادرات، فروش، عرضه یا ارسال سوخت هواپیما به رژیم نظامی میانمار» وضع کرد. در همان ماه، کانادا تحریم‌های هدفمندی را علیه چهار شهروند سریلانکا، از جمله دو رئیس‌جمهور سابق که مسئول نقض فاحش و سیستماتیک حقوق بشر در جریان درگیری‌های مسلحانه این کشور بودند، اعلام کرد.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر عربستان سعودی در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر عربستان به موضوعاتی همچون آزادی بیان و مذهب؛ آزادی اجتماعات؛ پناهجویان، مهاجران و کارگران مهاجر؛ حملات هوایی و درگیری یمن؛ نظام عدالت کیفری؛ مجازات اعدام؛ حقوق زنان؛ صندوق سرمایه‌گذاری عمومی و سوءاستفاده‌ها؛ تکنولوژی و حقوق؛ سیاست و اثرات تغییرات

آب‌وهوایی و سیاست‌های بازیگران بین‌المللی نسبت به رفتارها و سیاست‌های حقوق بشری عربستان اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم‌شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

کشتار دست‌کم صدها مهاجر و پناهجوی اتیوپیایی توسط نیروهای سعودی در مرز یمن و عربستان ممکن است جنایت علیه بشریت باشد. مقامات عربستان مخالفان صلح‌طلب، روشنفکران و فعالان حقوق بشر را دستگیر و افراد را به خاطر اشتراک گذاری محتوا در رسانه‌های اجتماعی به چندین دهه زندان یا اعدام محکوم می‌کنند. اعمال توهین‌آمیز در مراکز بازداشت، از جمله شکنجه و بدرفتاری، بازداشت خودسرانه طولانی‌مدت و مصادره دارایی‌ها بدون هیچ‌گونه روند قانونی روشن، همچنان فراگیر است و هیچ پاسخگویی برای نقش عربستان سعودی در جنایات جنگی آشکار در یمن وجود ندارد.

اصلاحات قانونی اعلام‌شده به واسطه سرکوب گسترده تحت حاکمیت ولیعهد محمد بن سلمان، به شدت تضعیف‌شده و مقامات، شهرت و آبروی خود را که با سابقه اسفناک حقوق بشر لکه‌دار شده با کمک مالی به مؤسسات، چهره‌ها و رویدادهای ورزشی و تفریحی حفظ کرده‌اند. توافق میان صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان^۹ و انجمن گلف‌بازان حرفه‌ای^{۱۰} ۶ ژوئن، که دولت را در موقعیت بی‌سابقه‌ای در اعمال نفوذ و کنترل این ورزش قرارداد، عملاً به تلاش‌های دولت سعودی برای «شست‌وشوی ورزشی»^{۱۱} شواهد حقوق بشری فاحش خود کمک نموده است.

^۹The Public Investment Fund (PIF)

^{۱۰}Professional Golfers' Association

^{۱۱}Sportswash

شست‌وشوی ورزشی اصطلاحی است که برای توصیف عملکرد کشورها، افراد، گروه‌ها، شرکت‌ها یا دولت‌ها استفاده می‌شود، زمانی که از ورزش برای بهبود وجهه‌ای که در اثر اعمال نادرست خدشه‌دار شده، سوءاستفاده می‌کنند.

آزادی بیان، اجتماع و باور

ده‌ها مدافع و فعال حقوق بشر عربستان به دلیل انتقاد از مقامات و یا حمایت از اصلاحات سیاسی و حقوقی همچنان محکومیت‌های طولانی‌مدت زندان خود را می‌گذرانند. مقامات به‌طور فزاینده‌ای کاربران رسانه‌های اجتماعی سعودی و غیرسعودی را برای بیان مسالمت‌آمیز به‌صورت آنلاین و در فضای مجازی هدف قرار می‌دهند و آن‌ها را با احکام بسیار طولانی و حتی اعدام مجازات می‌کنند. در ۱۰ ژوئیه ۲۰۲۳، دادگاه ضد تروریسم عربستان، محمد الغامدی، ۵۴ ساله، معلم بازنشسته عربستانی را به چندین جرم مرتبط با بیان مسالمت‌آمیز خود در فضای مجازی به اعدام محکوم کرد. برخی مدافعان حقوق زنان، همچنان ممنوع‌السفر هستند و تحت مجازات‌های تعلیقی زندان قرار دارند که به مقامات اجازه می‌دهد تا آن‌ها را به دلیل هرگونه فعالیت مجرمانه به زندان بازگردانند. محمد الرابعه^۲ فعال حقوق بشر، عبدالرحمن الصدان^۳، امدادگر و ولید ابوالخیر^۴ وکیل حقوق بشر، به اتهامات مربوط به بیان یا فعالیت مسالمت‌آمیز همچنان در زندان باقی‌مانده‌اند.

پناهجویان، مهاجران و کارگران مهاجر

مرزبانان سعودی حداقل صدها مهاجر و پناهجوی اتیوپیایی را که بین مارس ۲۰۲۲ تا ژوئن ۲۰۲۳ سعی در عبور از مرز یمن و عربستان سعودی داشتند، کشته‌اند. دیده‌بان حقوق بشر دریافته گارد مرزی عربستان از سلاح‌های انفجاری برای کشتن مهاجران استفاده کرده و به شکلی گسترده از فاصله نزدیک به سوی مهاجران از جمله بسیاری از زنان و کودکان شلیک کرده است. این قتل‌ها که به‌نظر می‌رسد ادامه دارد، اگر به‌عنوان بخشی از سیاست دولت عربستان برای قتل مهاجران انجام شود، جنایت علیه بشریت خواهد بود.

^۲Mohammed al-Rabea

^۳Abdulrahman al-Sadhan

^۴Waleed Abu al-Khair

اقتصاد عربستان به شدت به کارگران مهاجر متکی است. بر اساس سرشماری سال ۲۰۲۲، عربستان سعودی میزبان تقریباً ۱۳,۴ میلیون مهاجر است که ۴۱,۶ درصد از جمعیت را شامل می‌شود. مقامات به تحمیل یکی از محدودکننده‌ترین و توهین‌آمیزترین سیستم‌های کفالت (حمایت ویزا) در منطقه ادامه می‌دهند که علیرغم اصلاحات اخیر تا حد زیادی بدون تغییر باقی‌مانده است. سیستم کفالت به کارفرمایان قدرت بیش‌ازحد بر جابجایی و وضعیت قانونی کارگران مهاجر در کشور را می‌دهد و آسیب‌پذیری آن‌ها را در برابر طیف گسترده‌ای از سوءاستفاده‌ها - از مصادره پاسپورت گرفته تا دستمزدهای تأخیری - که می‌تواند به کار اجباری تبدیل شود، تقویت می‌کند. کارگران خانگی مهاجر نیز با آزار کلامی، فیزیکی و جنسی مواجه می‌شوند.

عربستان سعودی به‌طور منظم اقدام به دستگیری و اخراج کارگران مهاجر غیرقانونی، از جمله کمپین‌های دستگیری بزرگ در نوامبر ۲۰۱۳ و اوت ۲۰۱۷ کرده است. بسیاری از کارگران درحالی‌که از سوءاستفاده و بدرفتاری کارفرمایان خود فرار می‌کنند، مدارکشان را از دست می‌دهند. مهاجران از حق اعتراض در بازداشت و اخراج خود نیز محروم هستند.

حملات هوایی و درگیری یمن

ائتلاف به رهبری عربستان و امارات به عملیات نظامی خود علیه انصارا... در یمن ادامه می‌دهند که شامل حملات هوایی غیرقانونی می‌باشد و منجر به کشته و زخمی شدن هزاران غیرنظامی شده است. در ژانویه، دیوان عالی دادگستری بریتانیا به چالشی برای فروش مجدد تسلیحات دولت بریتانیا به عربستان سعودی رسیدگی کرد. مطالعه‌ای در سال ۲۰۲۱ که به سفارش برنامه توسعه سازمان ملل متحد انجام شد، برآورد پیش‌بینی شده‌ای ارائه کرد که درگیری طولانی‌مدت در یمن بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۱ به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم بیش از ۳۷۷,۰۰۰ کشته برجای گذاشته است. علل اصلی مرگ غذای ناکافی، مراقبت‌های بهداشتی و زیرساخت‌ها عنوان شده است. طرف‌های متخاصم اموال

غیرنظامی از جمله خانه‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس و پل‌ها را هدف قرار داده و بیش از ۴ میلیون نفر را در یمن آواره کرده‌اند.

نظام عدالت کیفری

عربستان سعودی هیچ قانون مکتوبی در رابطه با گرایش و هویت جنسیتی ندارد، اما قضات از اصول قانون مدون اسلامی برای کیفر افرادی که مظنون به داشتن روابط جنسی خارج از ازدواج هستند، استفاده می‌کنند. اگر افراد به صورت آنلاین درگیر چنین روابطی باشند، قضات و دادستان‌ها از مقررات مبهم قانون مبارزه با جرائم سایبری کشور استفاده می‌کنند که فعالیت‌های آنلاین را که به «نظم عمومی، ارزش‌های دینی، اخلاق عمومی و حریم خصوصی» تجاوز می‌کند، جرم‌انگاری می‌نماید.

یک پزشک مصری در عربستان به دلیل ارتباط با اخوان المسلمین و در پی آنچه که به نظر می‌رسد محاکمه‌ای ناعادلانه بوده است، در حال گذراندن حکم ۱۰ سال زندان می‌باشد. دادگاه، صبری شلبی ۶۶ ساله را با وجود ادعاهایی مبنی بر صدور حکم بر پایه اعترافات اجباری به زندان محکوم کرد. حکمی که ابتدا در اوت ۲۰۲۲ برای ۲۰ سال زندان صادر و در دسامبر ۲۰۲۲ در دادگاه تجدیدنظر به ۱۰ سال کاهش یافت.

در ژانویه، مقامات مراکشی، حسن الربعه، شهروند سعودی را به عربستان مسترد کردند، جایی که وی در معرض خطر جدی بازداشت خودسرانه، شکنجه و محاکمه ناعادلانه است. حکم بازداشت دادستان سعودی او را متهم به همکاری با «تروریست‌ها» کرد. مقامات سعودی قبلاً سایر اعضای خانواده الربعه از جمله دو پسرعمو و برادر وی را به اتهام جرائم مرتبط با تروریسم به اعدام محکوم کرده‌اند.

مجازات اعدام

مقامات سعودی، حسین ابوالخیر، شهروند اردنی را در ۱۲ مارس ۲۰۲۳ پس از محکومیت وی به جرم مواد مخدر اعدام کردند. قاضی به ادعاهای او مبنی بر اینکه پس از روزها شکنجه و بدرفتاری اعتراف کرده، توجهی نکرد. طبق قوانین بین‌المللی، مجازات اعدام فقط برای «جدی‌ترین جنایات» و در شرایط استثنایی باید اعمال شود. حقوق بین‌الملل صراحتاً جرائم مواد مخدر را از چنین مجازاتی مستثنی می‌کند.

در ماه ژوئن، دو مرد شیعه بحرینی در عربستان به دنبال آنچه که عفو بین‌الملل به‌عنوان یک «محاکمه به‌شدت ناعادلانه» به اتهامات مرتبط با تروریسم توصیف کرد، اعدام شدند. علیرغم اظهارات کمیسیون حقوق بشر عربستان مبنی بر اینکه هیچ فردی در عربستان سعودی به دلیل جنایتی که در دوران کودکی مرتکب شده اعدام نخواهد شد، این ماده در مورد قصاص، جرائم قضایی برای قتل، حدود، جرائم جدی که بر اساس قانون این کشور تعریف شده، اعمال نمی‌شود.

حقوق زنان

اولین قانون مدون عربستان درباره احوال شخصیه در ۸ مارس ۲۰۲۲ (روز جهانی زن) صادر و در ژوئن ۲۰۲۲ اجرایی شد. گرچه محمد بن سلمان و دیگر مقامات سعودی این قانون را به‌عنوان «جامع» و «مترقی» معرفی کردند، اما به‌طور رسمی قیومیت مرد بر زنان را تضمین می‌کند و شامل مقرراتی است که خشونت خانگی و سوءاستفاده جنسی در ازدواج را تسهیل کرده است.

فعالان حقوق زنان سعودی مدتهاست برای قانون مدون احوال شخصیه مبارزه می‌کنند که به تبعیض علیه زنان پایان دهد. بااین‌حال، مقامات هیچ فرصتی برای آن‌ها فراهم نکردند تا نظرات خود را ارائه دهند. در سال‌های اخیر، فعالان زن سعودی با دستگیری و بازداشت خودسرانه، شکنجه و ممنوعیت سفر مواجه شده‌اند. قانون احوال شخصیه زنان را ملزم می‌کند اجازه ازدواج از قیم مرد را دریافت کنند. همچنین زنان متأهل موظفند «به شیوه‌ای معقول» از شوهران خود اطاعت کنند.

درحالی که شوهر می‌تواند زن خود را به‌طور یک‌طرفه طلاق دهد، زن فقط می‌تواند به دلایل محدودی از دادگاه تقاضای فسخ قرارداد ازدواج کند و باید «عامل ضرر» که ادامه ازدواج را «غیرممکن» می‌کند، احراز شود. قانون مشخص نمی‌کند که چه چیزی «آسیب» محسوب می‌شود یا چه شواهدی را می‌توان برای حمایت از یک پرونده ارائه کرد. از این رو به قضات در تفسیر و اجرای قانون برای حفظ وضعیت موجود اختیار گسترده‌ای می‌بخشد.

پدران به‌عنوان پیش‌فرض، سرپرست فرزندان خود باقی می‌مانند و توانایی مادر برای مشارکت کامل در تصمیم‌گیری‌های مربوط به رفاه اجتماعی و مالی فرزندش محدود می‌شود. مادر نمی‌تواند به‌عنوان قیم فرزندش باشد مگر اینکه دادگاه او را تعیین کند و در غیر این صورت اختیارات محدودی در خصوص تصمیم‌گیری برای رفاه فرزندش خواهد داشت.

صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان و سوءاستفاده‌ها

ولیعهد قدرت اقتصادی خود را در عربستان سعودی، به‌ویژه از طریق صندوق سرمایه‌گذاری دولتی و صندوق سرمایه‌گذاری عمومی با حدود ۷۰۰ میلیارد دلار دارایی تحت مدیریت تثبیت نموده است. این صندوق مستقیماً در نقض حقوق بشر مرتبط با ولیعهد مشارکت داشته است. این اقدامات شامل سرکوب «مبارزه با فساد» در سال ۲۰۱۷ است که بازداشت‌های خودسرانه، رفتارهای توهین‌آمیز و اخاذی اموال از مقامات دولتی سابق و فعلی، تاجران برجسته و رقبای خاندان سلطنتی و همچنین قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی در سال ۲۰۱۸ را در برمی‌گیرد.

برخی از صندوق‌های سرمایه‌گذاری دولتی از نظر ساختاری جدا و متمایز از رئیس اجرایی دولت هستند؛ اما ولیعهد کنترل قابل‌توجهی بر صندوق سرمایه‌گذاری عموم، یکی از بزرگترین صندوق‌های سرمایه‌گذاری در جهان، دارد و تصمیم‌گیری یک‌جانبه را با شفافیت یا مسئولیت‌پذیری کمی در مورد صندوق اعمال می‌کند. درحالی که ویژگی‌های مالی دولتی عربستان مدت‌هاست با فقدان

شفافیت و نظارت مشخص می‌شود، بازسازی و گسترش چشمگیر صندوق به میزان بی‌سابقه‌ای قدرت اقتصادی در عربستان را به تنهایی و تحت رهبری ولیعهد تثبیت کرده است.

تکنولوژی و حقوق

در فوریه ۲۰۲۳، مایکروسافت اعلام کرد قصد دارد در یک مرکز داده ابری ۵۰۰۰ در عربستان سعودی برای ارائه خدمات، سرمایه‌گذاری کند. علیرغم اینکه سابقه دولت در نفوذ به سیستم عامل‌های فناوری و سرکوب مداوم داخلی تثبیت شده است.

سابقه فاحش مقامات سعودی در زمینه حقوق بشر، از جمله نفوذ آن‌ها به پلتفرم رسانه اجتماعی X (توییتر سابق)، برای جاسوسی از مخالفان و هدف قرار دادن فعالان حقوق بشر و مخالفان سیاسی با فناوری پیشرفته نظارت دیجیتال، مشکلاتی را برای شرکت‌هایی ایجاد می‌کند که متعهد به محافظت از حقوق حریم خصوصی کاربران آن‌ها هستند.

قانون جدید حفاظت از داده‌ها و مقررات اجرایی عربستان، اختیارات گسترده‌ای را به سازمان‌های دولتی برای دسترسی به داده‌های شخصی اعطا می‌کند و تهدیدی جدی برای حقوق حریم خصوصی است. نهادهایی که داده‌ها را کنترل می‌کنند، مجازند بنا بر «دلایل امنیتی» مبهم و گسترده که در قانون تعریف نشده، داده‌ها را برای سازمان‌های دولتی درخواست کنند، افشا کنند.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سیاست و تغییرات آب‌وهوایی

عربستان اذعان دارد به عنوان یک «کشور خشک با آب‌وهوای خشن و اکوسیستم حساس» در برابر تغییرات آب‌وهوایی «به‌ویژه آسیب‌پذیر» است. کمبود آب در عربستان سعودی رایج است، بیشتر

°cloud data center

مراکز داده ابری (که مراکز داده رایانش ابری نیز نامیده می‌شوند) منابع زیرساخت فناوری اطلاعات را برای استفاده مشترک توسط چندین مشتری - از تعداد زیاد تا میلیون‌ها مشتری - از طریق اتصال به اینترنت در خود جای می‌دهند.

زمین‌ها غیرقابل کشت هستند و میانگین بارندگی کم است. با این حال، عربستان یکی از تولیدکنندگان پیشرو سوخت‌های فسیلی در جهان است.

بازیگران بین‌المللی و وضعیت حقوق بشر در عربستان

ایالات متحده از نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان سعودی در یمن حمایت لجستیکی و اطلاعاتی و تسلیحات به ارزش میلیاردها دلار کرده است. دیده‌بان حقوق بشر قبلاً استفاده ائتلاف از تسلیحات ساخت ایالات متحده را در حداقل ۲۱ حمله احتمالاً غیرقانونی تحت قوانین جنگ مستند کرده بود. دولت جو بایدن، موضعی قانونی اتخاذ کرده که مصونیت محمد بن سلمان را به عنوان رئیس دولت یک کشور خارجی به رسمیت می‌شناسد. بنابراین نمی‌توان از او در دادگاه‌های ایالات متحده شکایت کرد. هیچ اقدام پاسخگویی شناخته شده‌ای برای نقش محمد بن سلمان در قتل بی‌رحمانه جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار سعودی، در سال ۲۰۱۸ انجام نشده است.

مذاکرات برای توافق تجاری بین بریتانیا و شورای همکاری خلیج (فارس) در طول سال ۲۰۲۳ ادامه یافت. بریتانیا اطلاعات بسیار کمی در مورد جدول زمانی و محتوای مذاکرات منتشر کرده و علناً متعهد نشده حمایت‌های حقوقی دقیقی - از جمله در مورد کارگران مهاجر - برای کشورهایی مانند

عربستان و امارات که سوابق حقوقی ناگوار دارند، لحاظ کند.

Organization for Defending Victims
of Violence

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر امارات متحده عربی در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی و چهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر امارات به موضوعاتی همچون میزان آزادی بیان، اجتماعات مسالمت‌آمیز و انجمن، کارگران مهاجر، سیاست و اثرات تغییرات آب‌وهوا، حقوق زنان، جهت‌گیری و هویت جنسی و سیاست بازیگران بین‌المللی در قبال وضعیت حقوق بشر در امارات اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم‌شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

امارات متحده عربی در حالی که سیاست مدارای صفر^۵ خود را در قبال مخالفان اجرا می‌کند، روی استراتژی‌ای سرمایه‌گذاری کرده تا کشور را مترقی، بردبار و با احترام به حقوق معرفی کند. بسیاری از فعالان و مخالفان، به‌ویژه آن‌هایی که در رابطه با پرونده «یو.ای.ای» ۹۴ در زندان هستند، به دلیل استفاده از حقوق خود برای آزادی بیان و تشکل، همچنان در بازداشت هستند. کارگران مهاجر مستقر در امارات نیز با سوءاستفاده‌های گسترده از جمله تشدید خطرات آب‌وهوایی روبرو هستند.

در سال ۲۰۲۳، امارات میزبان کنفرانس تغییرات آب‌وهوایی سازمان ملل^۶ بوده و تلاش کرد از این کنفرانس به‌عنوان ابزاری برای زیباتر نشان دادن وجهه خود استفاده کند، در عین حال به تلاش برای گسترش سوخت‌های فسیلی ادامه دهد. هیچ پاسخگویی در مورد سوءاستفاده‌های مربوط به نقش رهبری امارات در ائتلاف بین‌المللی که عملیات نظامی در یمن را انجام می‌دهد، وجود نداشته و قبلاً از برخی از نیروهای یمنی که در چندین سال گذشته مرتکب تخلفات شدید شده‌اند، حمایت شده است.

^۵Zero tolerance policy

^۶United Nations Climate Change Conference ([COP28](#))

آزادی بیان، اجتماعات مسالمت‌آمیز و انجمن

تعداد زیادی از فعالان، دانشگاهیان و وکلای در حال گذراندن محکومیت‌های طولانی در زندان‌های امارات در پی محاکمه‌های ناعادلانه با اتهامات مبهم و گسترده هستند که حقوق آن‌ها برای آزادی بیان و انجمن را نقض می‌کند.

پیش از برگزاری کنفرانس آب‌وهوای سازمان ملل به میزبانی امارات، گروه‌های جامعه مدنی از مقامات اماراتی خواستند که بلافاصله و بدون قید و شرط تمام کسانی که صرفاً به خاطر اعمال حقوق بشری خود بازداشت شده را آزاد کنند؛ به هرگونه سوءاستفاده و آزار منتقدان بازداشتی پایان دهند و تمام قوانینی که حقوق انسان را نقض می‌کند، اصلاح کنند.

از مارس ۲۰۲۳، مقامات اماراتی به حبس بدون مبنای قانونی حداقل ۵۱ زندانی اماراتی که بین ۱ ماه تا نزدیک به ۴ سال پیش دوران محکومیت خود را به پایان رسانده بودند، ادامه دادند.

زندانیان همگی بخشی از محاکمه به شدت ناعادلانه «یو.ای.ای. ۹۴» و ۶۹ منتقد دولت هستند که محکومیت آن‌ها حقوق آزادی بیان، تجمع و تشکل را نقض می‌کند. مقامات اماراتی از توجیهات بی‌اساس ضد تروریسم استفاده کردند تا همچنان آن‌ها را پس از گذراندن دوران محکومیت کامل خود، نگه دارند. برخی از زندانیان در اوایل ژوئیه ۲۰۱۹ دوران محکومیت خود را به پایان رسانده‌اند.

در ماه مه ۲۰۲۳، مقامات اردنی یک شهروند دو تابعیتی اماراتی-ترکیه‌ای را بازداشت و او را به امارات مسترد کردند، جایی که وی در خطر جدی بازداشت خودسرانه، محاکمه ناعادلانه و احتمالاً شکنجه قرار دارد. خانواده و وکلای وی از ۹ ماه مه تاکنون از او بی‌خبر بوده و از محل اختفای او اطلاعی ندارند. احمد منصور، مدافع برجسته حقوق بشر اماراتی نیز، برای ششمین سال متوالی زندانی است. دیده‌بان حقوق بشر، در کنار سایر سازمان‌های حقوق بشری، از ایالات متحده و سایر دولت‌ها خواست علناً از مقامات اماراتی بخواهند که فوراً و بدون قید و شرط منصور را قبل از کنفرانس آب‌وهوایی آزاد کنند.

از مارس ۲۰۲۳، مقامات امارات بین ۲۴۰۰ تا ۲۷۰۰ افغان که از افغانستان به امارات منتقل شده بودند را به مدت بیش از ۱۵ ماه در یک مرکز تدارکات بشردوستانه در ابوظبی با نام «شهر بشردوستانه امارات»^۵ بازداشت کرده بودند.

امارات متحده عربی برخی از پیشرفته‌ترین فن‌آوری‌های نظارتی جهان را برای نظارت فراگیر فضاهای عمومی، فعالیت‌های اینترنتی و حتی تلفن‌ها و رایانه‌های افراد به کار می‌گیرد که نقض حق حریم خصوصی، آزادی بیان، آزادی انجمن‌ها و سایر حقوق آن‌هاست. مقامات محتوای آنلاین را که به نظر آن‌ها منتقد حاکمان، دولت و سیاست‌های امارات است و هر موضوعی، اعم از اجتماعی یا سیاسی، که مقامات ممکن است حساس بدانند را مسدود و سانسور می‌کنند.

قانون مجازات و جرائم سایبری فضا را برای مخالفت بیشتر محدود می‌کند. ماده ۱۷۴ قانون مجازات در صورتی که این نقد به صورت «مکتوب، گفتار، نقاشی یا با بیانیه یا استفاده از فناوری و یا از طریق رسانه‌ها باشد، حداقل مجازات حبس پنج سال و حداقل ۱۰۰۰۰۰ درهم جریمه نقدی (حدود ۲۷۲۲۵ دلار آمریکا) را تعیین می‌کند. طبق ماده ۱۷۸ این قانون نیز هر کس بدون مجوز از مراجع ذی‌ربط «اطلاعات، داده‌ها، اشیاء، اسناد، طرح‌ها، آمار یا هر چیز دیگری را به‌منظور تسلیم به کشور یا گروه یا سازمان یا نهاد بیگانه، به هر نام یا شکلی که باشد، جمع‌آوری کند، به ۳ تا ۱۵ سال حبس محکوم می‌شود.

گفتنی است قانون جرائم سایبری شامل بخش کاملاً جدیدی با عنوان «اشاعه شایعات و اخبار کذب» است.

کارگران مهاجر

قانون کار به کارگران اجازه می‌دهد کار انعطاف‌پذیر، موقت، پاره‌وقت و از راه دور را انجام دهند و همچنین حاوی زبان صریح منع آزار و اذیت جنسی و تبعیض است. با این حال نارسایی‌های بزرگی

^۵Emirates Humanitarian City

در این میان وجود دارد. به عنوان مثال سیستم کفالت (حمایت مالی) امارات ویزای کارگران مهاجر را به کارفرمایانشان مرتبط و از تغییر کار یا ترک کارفرمایان بدون اجازه آن‌ها جلوگیری می‌کند. کارفرمایان می‌توانند حتی زمانی که کارگران به خاطر سوءاستفاده ترک کار کردند، به دروغ آنان را به «فرار» متهم کنند که این امر کارگران را در معرض خطر جریمه، دستگیری، بازداشت و اخراج بدون هیچ‌گونه ضمانت دادرسی مناسب قرار می‌دهد. بسیاری از کارگران مهاجر به شدت در برابر موقعیت‌هایی از جمله مصادره گذرنامه، سرقت دستمزد و هزینه‌های استخدام غیرقانونی آسیب‌پذیر هستند. امارات هنوز قانونی در خصوص حداقل دستمزد بدون تبعیض را ندارد.

کارگران مهاجر مستقر در امارات که ۸۸ درصد از جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند، بدون حفاظت کافی در معرض خطر گرمای شدید قرار دارند. دیده‌بان حقوق بشر مستند کرده قرار گرفتن در معرض گرمای شدید یک خطر جدی برای سلامت کارگران مهاجر اماراتی است. برخلاف ممنوعیت کار بین ساعات ۱۲:۳۰ تا ۳ بعد از ظهر در ۱۵ ژوئن تا ۱۵ سپتامبر، این ممنوعیت‌ها در امارات اعمال نمی‌شود. کارگران شرایط بد بهداشتی جدی و مزمنی را برای دیده‌بان توصیف کرده‌اند که می‌تواند با قرار گرفتن در معرض گرمای شدید، اغلب منجر به عواقب جدی سلامتی، از جمله مرگ و میر ناشی از گرما می‌شود.

علاوه بر این، دیده‌بان حقوق بشر مستند کرده که چگونه سوءاستفاده گسترده از کارگران مهاجر مانند سرقت دستمزد و هزینه‌های گزاف استخدام، توانایی کارگران برای حمایت از خانواده‌های خود در کشورهای آسیب‌پذیر از آب و هوا مانند پاکستان، بنگلادش و نپال را محدود کرده است. رویدادهایی که اغلب با تغییرات آب و هوایی مرتبط هستند.

مقامات قانون فدرال شماره ۹ در سال ۲۰۲۲ را در مورد کارگران خانگی صادر کرده و قانون سال ۲۰۱۷ در همین خصوص را به‌روز کردند که برخی از حقوق کار را تضمین می‌کند. این قانون اکنون تبعیض و خشونت علیه کارگران خانگی توسط کارفرمایان را ممنوع کرده و مؤسسات کاریابی را

موظف به ارائه اطلاعات به کارگران خانگی، خودداری از دریافت هزینه‌های استخدام و پرهیز از خشونت علیه کارگران خانگی می‌کند. با این حال، هنوز هم از استانداردهای بین‌المللی فاصله دارد. علاوه بر این، کارگران خانگی همچنان از محبوس شدن در خانه‌ها یا دفاتر آژانس، سرقت دستمزد و خشونت کلامی، فیزیکی و جنسی توسط کارفرمایان و استخدام‌کنندگان خبر می‌دهند.

سیاست و تغییرات آب‌وهوایی

در ماه‌های نوامبر و دسامبر، امارات متحده عربی میزبان کنفرانس تغییرات آب‌وهوایی سازمان ملل بوده است. امارات، یکی از بزرگترین تولیدکنندگان نفت در جهان، سعی کرد از این کنفرانس به عنوان ابزاری برای بهبود وجهه خود استفاده کند و در عین حال به تلاش برای گسترش سوخت‌های فسیلی ادامه دهد. نباید فراموش کرد وجوه حاصل از صنعت گسترده سوخت فسیلی، بخش عمده درآمد دولت امارات را تأمین می‌کند.

صنعت سوخت فسیلی امارات به آلودگی سمی هوا کمک می‌کند که خطرات سلامتی عمده‌ای را برای شهروندان و ساکنان امارات ایجاد و به بحران جهانی آب‌وهوا کمک می‌کند. کارگران مهاجر تنفس هوایی که ریه‌های آن‌ها را می‌سوزاند، احساس تنگی نفس در محل کار، خارش پوست و سایر مشکلات سلامتی که می‌تواند با هوای سمی مرتبط باشد را دیده‌بان توصیف کرده‌اند.

امارات به عنوان یکی از ۱۰ تولیدکننده برتر نفت خام جهان، به شدت به بحران آب‌وهوا کمک می‌کند که نقش مؤثری در بدتر کردن فزاینده حقوق بشر در سراسر جهان دارد. گفتنی است دولت در حال برنامه‌ریزی برای گسترش عملیات سوخت‌های فسیلی است که باهدف توافق پاریس برای حفظ دمای زیر ۱,۵ درجه سانتی‌گراد، که برای محدود کردن فاجعه‌بارترین پیامدهای آب‌وهوایی ضروری است، مطابقت ندارد.

حقوق زنان

مقامات امارات در سال ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ اصلاحات جزئی در قانون احوال شخصیه فدرال ارائه کردند: زن دیگر بر اساس ماده ۵۶ موظف به «اطاعت» از شوهرش نیست، در صورت خروج از خانه و امتناع از سفر خارج از کشور بدون عذر قانونی، دیگر حق نفقه همسرش را از دست نمی‌دهد. اما ماده ۵۶ همچنان زن را مکلف به حفظ خانه کرده است و ماده ۷۱ همچنان مقرر می‌دارد که زن می‌تواند در صورت ترک خانه و عدم پابندی به تعهدات زناشویی مندرج در قانون، حق نفقه خود را از شوهر از دست بدهد. همچنین زن مجاز به نقل مکان با فرزندان خود بدون اجازه پدر نمی‌باشد.

قانون احوال شخصیه فدرال برای همه اتباع امارات و اتباع خارجی به‌استثنای غیرمسلمانان اعمال می‌شود که می‌توانند قوانین مذهبی خود را در مورد آن‌ها اعمال کنند. در نوامبر ۲۰۲۱، مقامات ابوظبی قانون جدیدی در مورد ازدواج و آثار آن صادر کردند که حمایت‌های بهتر از زنان و عمدتاً حقوق مساوی بین همسران در رابطه با ازدواج، طلاق و تصمیمات مربوط به فرزندان را ارائه می‌کند. با این حال، این قانون فقط برای زوج‌های خارجی غیرمسلمان ساکن ابوظبی اعمال می‌شود. به این ترتیب مجموعه متفاوتی از حقوق ایجاد شده که بر اساس مذهب، ملیت و محل سکونت زنان، تبعیض قائل می‌شود.

دانشجویان زن که در برخی از دانشگاه‌های دولتی تحصیل می‌کنند با محدودیت‌هایی از جمله نیاز به اجازه والدین یا سرپرست مرد برای فعالیت‌های خارج از دانشگاه مانند شرکت در سفرهای علمی یا ترک محل اقامت دانشگاه مواجه هستند.

قانون جزای ۲۰۲۱ که در خصوص ساکنین غیرمسلمان است، رابطه جنسی غیر زناشویی توافقی بین زن و مرد که بر اساس شکایت شوهر یا قیم مرد تحت تعقیب قرار می‌گیرد را با حداقل شش ماه حبس جرم‌انگاری می‌کند. همچنین داشتن فرزند خارج از ازدواج جرم محسوب می‌شود و مجازات آن حداقل دو سال حبس برای هر کدام از والدین است مگر اینکه زوجین ازدواج کرده و فرزند خود

را به رسمیت بشناسند و شناسنامه و سایر اسناد رسمی دریافت کنند. این قانون به طور نامتناسبی بر زنان تأثیر می گذارد زیرا بارداری می تواند مدرکی برای به اصطلاح جرم باشد و فقط به اقوام مرد اجازه می دهد از رابطه جنسی خارج از ازدواج شکایت کنند.

بر اساس قانون احوال شخصیه پدر به صورت پیش فرض قیم کودک است که اختیار تصمیم گیری درباره نظارت، آموزش و هدایت فرزندش در زندگی را دارد. در سال ۲۰۲۳، مقامات امارات در پاسخی کتبی به دیده بان حقوق بشر تأیید کردند که فقط پدر یا هر کسی که بر اساس ملیت کودک سرپرستی قانونی کودک را دارد، می تواند درخواست گواهی تولد و گذرنامه را بدهد. زنان اماراتی نمی توانند ملیت خود را به طور برابر با مردان به فرزندان خود منتقل کنند.

جهت گیری و هویت جنسی

قانون جزای ۲۰۲۱ «لواط» با یک مرد بالغ و همچنین برخی اعمال تعریف شده مبهم را جرم انگاری می کند و به مقامات اجازه می دهد تا افراد را به خاطر طیف گسترده ای از رفتارهای جنسی و ایجاد کمپن هایی برای ترویج حقوق افراد دگرباشی جنسی دستگیر کنند.

ماده ۴۱۱ قانون مجازات هر عمل ناشایست آشکار (عمل منافی عفت) و هر سخن یا عملی که موجب تعرض به اخلاق عمومی شود را با مجازات حبس یا جزای نقدی از ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ درهم جرم دانسته و مجازات می کند. در صورت تکرار جرم، مجازات حداقل سه ماه حبس و جریمه از ۱۰۰۰۰ درهم تا ۲۰۰۰۰۰۰ درهم می باشد.

قانون مجازات هر مردی که با لباس مبدل زنانه در مکان های اختصاص داده شده به زنان حاضر شود را با یک سال حبس، جریمه نقدی تا سقف ۱۰۰۰۰ درهم مجازات می کند. بر اساس این قانون زنان تراجنسیتی نیز حتی در فضاهای مختلط دستگیر می شوند.

بازیگران بین‌المللی و وضعیت حقوق بشر در امارات

امارات متحده عربی از بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، رهبری که در قساوت‌های افسارگسیخته دست دارد، برای کنفرانس آب‌وهوایی سازمان ملل دعوت کرد و این می‌تواند اولین حضور وی در یک کنفرانس جهانی از آغاز جنگ سوریه در سال ۲۰۱۱ باشد.

ایالات متحده از نیروهای ائتلاف تحت رهبری عربستان و امارات حمایت لجستیکی و اطلاعاتی کرده است. یک گزارش داخلی در سال ۲۰۲۲ از دفتر پاسخگویی دولت ایالات متحده حاکی از وجود شکاف‌های جدی در نظارت دولت بر نحوه استفاده از تسلیحات فروخته شده به عربستان سعودی و امارات بوده است.

❖ دیده‌بان حقوق بشر و برآورد وضعیت حقوق بشر بحرین در سال ۲۰۲۳

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در ژانویه ۲۰۲۴، در سی‌وچهارمین گزارش جهانی خود به بررسی تحولات حقوق بشری بیش از ۱۰۰ کشور پرداخته است. دیده‌بان در بررسی وضعیت حقوق بشر بحرین به موضوعاتی همچون بسته شدن فضای سیاسی، میزان آزادی اجتماع و انجمن، مجازات اعدام، آزادی مذهب، حقوق زنان، جهت‌گیری و هویت جنسی، کارگران مهاجر، سانسور و نظارت آنلاین و سیاست‌های بازیگران اصلی بین‌المللی نسبت به وضعیت حقوق بشر در بحرین اشاره کرده است.

این نوشتار به‌طور کامل برگرفته از گزارش دیده‌بان حقوق بشر بوده و گرچه خلاصه و باز تنظیم شده اما منطبق با ادبیات و جمله‌بندی خود این سازمان می‌باشد.

مقدمه

از اوت تا سپتامبر ۲۰۲۳ بیش از ۸۰۰ زندانی در زندان جاو، بزرگترین بازداشتگاه کشور، در اعتراض به شرایط ناگوار و انکار مقامات بحرینی در خصوص مراقبت‌های بهداشتی کافی در اعتصاب

غذا شرکت کردند. بسیاری از کسانی که اعتصاب غذا کرده بودند در پی محاکمه‌های آشکارا ناعادلانه و به ناحق بازداشت شدند.

ده رهبر برجسته مخالف دولت برای بیش از یک دهه به دلیل نقش خود در اعتراضات دموکراسی‌خواهانه در سال ۲۰۱۱ پشت میله‌های زندان مانده‌اند. چهار نفر از آنان در پی محاکمه‌های ناعادلانه در حال گذراندن حبس ابد می‌باشند. الخواجه و السینگس همچنان از مراقبت‌های پزشکی کافی محروم هستند.

در ۸ مارس، مقامات بحرینی روایت دو کارمند دیده‌بان حقوق بشر را که برای شرکت در صد و چهل و ششمین اتحادیه بین‌المجالس^۱ صادر شده بود، لغو کردند.

بسته شدن فضای سیاسی، آزادی اجتماع و انجمن

دولت بحرین به اعمال محدودیت در بیان، اجتماع و انجمن ادامه داده است. انتخابات نه آزاد است و نه عادلانه و صدهای مخالف به‌طور سیستماتیک حذف و سرکوب می‌شوند. بسیاری از مخالفان سیاسی بحرین و همچنین فعالان، وبلاگ‌نویسان و مدافعان حقوق بشر، همچنان به دلیل نقش خود در اعتراضات دموکراسی‌خواهانه در سال ۲۰۱۱ و فعالیت‌های سیاسی اخیر زندانی هستند. آنها با رفتارهای وحشیانه از جمله شکنجه و محرومیت از مراقبت‌های پزشکی مواجه شده‌اند. مقامات در پاسخگویی و مسئولیت رسمی در مورد شکنجه و بدرفتاری در بازداشت ناکام بوده‌اند.

دیده‌بان حقوق بشر، همراه با چندین سازمان حقوق بشری دیگر، در نامه‌ای مشترک در ۶ مارس خطاب به نمایندگان اتحادیه بین‌المجالس در خصوص نقض حقوق بشر در بحرین تأکید کرد و از آنها خواست تا از این مجمع برای ابراز نگرانی در مورد سرکوب جدی حقوق بشر در بحرین استفاده شود.

^۱Hassan Mushaima, Abdulwahab Hussain, [Abdulhadi al-Khawaja](#), [Dr. Abduljalil al-Singace](#)

«قوانین انزوای سیاسی» بحرین که در سال ۲۰۱۸ معرفی شد، اعضای سابق احزاب مخالف این کشور را از نامزدی در پارلمان یا حضور در هیأت مدیره‌های سازمان‌های جامعه مدنی منع کرده است. این قوانین همچنین زندانیان سابق، از جمله آن‌هایی را که به دلیل فعالیت سیاسی بازداشت شده‌اند، هدف قرار می‌دهد. افرادی که تحت تأثیر این قوانین قرار می‌گیرند به طور معمول در هنگام درخواست گواهی سوء پیشینه با تأخیر و انکار مواجه می‌شوند.

دو تن از اعضای سابق پارلمان بحرین به دلیل استفاده از آزادی بیان خود در زندان به سر می‌برند و دولت بسیاری دیگر را مجبور به تبعید و تابعیت آن‌ها را سلب کرده است. از زمانی که وزارت اطلاعات بحرین تنها روزنامه مستقل این کشور، الوسط، را در سال ۲۰۱۷ تعلیق کرد، هیچ رسانه مستقلی در بحرین فعالیت نکرده است. روزنامه‌نگاران خارجی به ندرت به بحرین دسترسی دارند و دیده‌بان حقوق بشر و دیگر گروه‌های حقوق بین‌الملل نیز به طور معمول از دسترسی به بحرین محروم می‌شوند.

مجازات اعدام

از سال ۲۰۱۷، بحرین شش نفر را اعدام کرده است. از سپتامبر ۲۰۲۳، ۲۶ نفر دیگر در انتظار اعدام هستند و درخواست تجدیدنظر آن‌ها رد شده است. دادگاه‌های بحرین متهمان را در پی محاکمه‌های به صراحت ناعادلانه، صرفاً بر اساس اعترافات اجباری که ادعا می‌شود از طریق شکنجه و بدرفتاری گرفته شده، مجرم شناخته و به اعدام محکوم کرده‌اند.

دیده‌بان حقوق بشر و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین پرونده هشت مردی که با مجازات اعدام روبرو هستند، عمدتاً بر اساس سوابق دادگاه و سایر اسناد رسمی بررسی کرده‌اند. متهمان در پی محاکمه‌هایی که آشکارا ناعادلانه بودند و عمدتاً یا در برخی موارد صرفاً بر اساس اعترافات اجباری صورت گرفته بود، مجرم شناخته و محکوم شدند. دادگاه‌های محاکمه و تجدیدنظر در این پرونده‌ها، ادعاهای موثق مربوط به شکنجه در طول بازجویی را رد کرده، به اسناد مخفیانه استناد کردند و از

حقوق دادرسی عادلانه از جمله حق داشتن وکیل در بازجویی و بازجویی متقابل از شهود حمایت نکردند. مقامات بحرینی همچنین تعهدات خود را برای تحقیق در مورد شکنجه و سوءاستفاده نقض کرده‌اند.

آزادی مذهب

دولت بحرین سال‌ها علیه جمعیت اکثریت شیعه خود تبعیض قائل شده است. از جمله با هدف قرار دادن روحانیون شیعه و دستگیری و محاکمه مدافعان حقوق بشر با پیشینه شیعه، همچون عبدالهادی الخواجه در سال ۲۰۱۱. کارشناسان سازمان ملل از این که اعضای جامعه شیعه «به وضوح بر اساس مذهبشان هدف قرار می‌گیرند» ابراز نگرانی کرده‌اند. در ماه ژوئن، مقامات بحرینی با اعمال محدودیت‌ها و ایست‌های بازرسی در اطراف مسجد امام صادق - مسجد اصلی جامعه شیعیان بحرین - مانع از شرکت نمازگزاران در نماز جمعه در آنجا شدند. این محدودیت‌ها پس از بازداشت کوتاه مدت امام جماعت مسجد توسط مقامات بحرینی رخ داد.

حقوق زنان

بر اساس قانون یکپارچه خانواده در سال ۲۰۱۷، زنان موظفند از شوهران خود اطاعت کنند و زناشویی را بدون «بهانه مشروع» ترک نکنند. در صورتی که دادگاه زن را نافرمان تشخیص دهد می‌تواند حق نفقه زن لغو گردد.

زن نمی‌تواند به عنوان قیم فرزند خود عمل کند، حتی اگر پدر فرزندش فوت کرده باشد یا به دنبال طلاق، فرزند با مادرش زندگی کند. قانون شهروندی ۱۹۶۳ زنان را از اعطای تابعیت به فرزندان خود از پدری غیر بحرینی منع می‌کند. زنان برای دریافت گذرنامه برای فرزندان خود به ویژه زمانی که پدر فرزندشان خارجی باشد، مشکل داشته‌اند.

همچنین زنان در عمل با تبعیض روبرو هستند. برخی از دانشگاه‌ها ممکن است از زنان بخواهند که رضایت والدین خود را برای اقامت در محوطه دانشگاه داشته باشند. در ماه فوریه، کمیته رفع تبعیض علیه زنان سازمان ملل، یافته‌های خود را در مورد حقوق زنان در بحرین منتشر کرد که شامل نگرانی در مورد «کوچک شدن فضا برای زنان مدافع حقوق بشر و گزارش‌هایی از اقدامات تلافی‌جویانه علیه آن‌ها، از جمله ارباب، آزار و اذیت، تهدید، سوءاستفاده، خشونت جنسی، ممنوعیت سفر و بازداشت خودسرانه می‌باشد». این کمیته همچنین به عدم وجود جدول زمانی برای تصویب پیش‌نویس اصلاح قانون مجازات برای حذف معافیت از مسئولیت کیفری در صورت ازدواج متجاوز با قربانی اشاره کرد.

گفتنی است پارلمان بحرین به لغو قانونی رأی داده که متجاوزان را در صورت ازدواج با قربانی از مجازات معاف می‌کند.

جهت‌گیری و هویت جنسی

گرچه هیچ قانونی صراحتاً روابط هم‌جنس‌گرایان را جرم‌انگاری نمی‌کند، اما مقامات از مقررات مبهم قانون جزا علیه «بی‌شرمی» و «بی‌اخلاقی» برای هدف قرار دادن اقلیت‌های جنسی استفاده کرده‌اند.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence **کارگران مهاجر**

بحرین به اجرای سیستم کفالت ادامه می‌دهد که بر اساس آن ویزای کارگران مهاجر را به کارفرمایان خود مرتبط می‌کند، به این معنی که اگر کارگران کارفرمای خود را بدون رضایت ترک کنند، وضعیت اقامت خود را از دست می‌دهند و ممکن است به دلیل «فرار» دستگیر، جریمه و

اخراج شود. در سال ۲۰۰۹، بحرین به کارگران مهاجر اجازه داد پس از یک سال کار با اولین کارفرمای خود، در صورتی که اعلان منطقی (حداقل ۳۰ روز) به کارفرمای خود ارائه دهند، می‌توانند قراردادهای کاری خود را فسخ کنند. با این حال، در ژانویه ۲۰۲۲، مجلس رأی به تمدید این مدت به دو سال داد. همچنین انتظار می‌رود که کارگران برای مجوز کار دو ساله، هزینه‌های خود را متقبل شوند که برای بسیاری از آنان این موضوع سخت بوده است.

قانون کار بحرین شامل کارگران خانگی نیز می‌شود، اما آن‌ها را از برخی حمایت‌ها، مانند روزهای استراحت هفتگی، حداقل دستمزد و محدودیت‌های ساعات کار مستثنی می‌کند.

سانسور و نظارت آنلاین

مقامات بحرین به مسدود کردن وب سایت‌ها و حذف محتوای آنلاین، به ویژه پست‌های رسانه‌های اجتماعی در انتقاد از دولت ادامه می‌دهند. در حالی که رسانه‌های اجتماعی، فضایی اصلی و مهم برای فعالیت و ابراز مخالفت هستند، خودسانسوری به دلیل ترس از نظارت آنلاین و ارباب مقامات بالاست.

در مارس ۲۰۲۳، مقامات بحرینی چهار مرد را به دلیل انتشار پست در رسانه‌های اجتماعی دستگیر کردند. یکی از آنان، وکیل و فعال برجسته‌ای بود که با انتشار پستی در رسانه اجتماعی ایکس (توییتر سابق)، اعلام کرد اگر دولت بحرین می‌خواهد پارلمان بحرین در سطح جهان برجسته شود، باید آن را اصلاح کند.

بحرین نرم‌افزارهای جاسوسی از جمله جاسوس‌افزار «پگاسوس» متعلق به گروه «ان.اس.او» را خریداری کرده و از آن برای هدف قرار دادن منتقدان دولت و مدافعان حقوق بشر استفاده کرده است.

بازیگران بین‌المللی و وضعیت حقوق بشر در بحرین

در ماه سپتامبر ۲۰۲۳، ولیعهد و نخست‌وزیر بحرین، سلمان بن حمد آل خلیفه، از واشنگتن بازدید و توافقنامه جامع امنیت و رفاه را باهدف ارتقای همکاری بین دو کشور در زمینه‌های مختلف ازجمله دفاع، امنیت، تجارت، سرمایه‌گذاری و فناوری‌های نوظهور امضا کرد. این توافق درست پس از آن نهایی شد که چندین سازمان حقوق بشری از کاخ سفید خواستند از روابط دیپلماتیک خود با بحرین برای آزادی عبدالهادی الخواجه استفاده کند.

در ماه ژوئیه، نخست‌وزیر بریتانیا نیز میزبان ولیعهد بود تا یک سرمایه‌گذاری و مشارکت استراتژیک را امضا کند که «هدف آن تسهیل سرمایه‌گذاری به ارزش بیش از یک میلیارد پوند در بریتانیا است». دولت بریتانیا از طریق صندوق استراتژی خلیج^{۳۳} تأمین مالی برنامه‌های اصلاحی و ظرفیت‌سازی تحت رهبری و مالکیت بحرین برای آژانس‌های درگیر در نقض فاحش حقوق بشر ادامه می‌دهد. این صندوق از وزارت کشور بحرین، واحد تحقیقات ویژه و نهادهای امنیتی که در بدرفتاری با حداقل هشت مرد در انتظار اعدام دخالت داشته، حمایت کرده است.

در ماه فوریه، سازمان دیده‌بان حقوق بشر و برخی سازمان‌های حقوق بشری بیانیه‌ای مشترک در پاسخ به گزارش حقوق بشر و دموکراسی^{۳۴} سال ۲۰۲۱ بریتانیا منتشر کردند که در آن دولت بریتانیا از بحرین به دلیل قانون عدالت ترمیمی خود برای کودکان به عنوان یک «گام متروی» - بدون اعتراف به شکست‌های این قانون در حمایت از حقوق کلیدی مندرج در کنوانسیون حقوق کودک - ستایش و تقدیر می‌کند.

^{۳۳}Gulf Strategy Fund (GSF)

^{۳۴}Foreign, Commonwealth and Development Office (FCDO)